ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1969	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 41

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 117

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βελγίου συμβάσεως ἀποσκοπούσης τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ρύθμισιν ὡρισμένων ἑτέρων ζητημάτων ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον Μόνον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 24ην Μαΐου 1968 σύμβασις μετὰ τοῦ προσηρτημένου αὐτῇ τελικοῦ πρωτοκόλλου μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βελγίου, ἀποσκοποῦσα τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ρύθμισιν ὡρισμένων ἑτέρων ζητημάτων ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἔπεται εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου 1969

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓ. ΖΩΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'
ΔΗΜ. ΠΑΤΙΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Η. ΨΥΧΑΡΗΣ, ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΛΛΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΗΛΙΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Φεβρουαρίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βελγίου ἀποσκοποῦσα τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ρύθμισιν ὡρισμένων ἑτέρων ζητημάτων ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος.

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

καὶ

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ

ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ρύθμισιν ὡρισμένων ἑτέρων ζητημάτων, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, ἀπεφάσισαν τὴν σύναψιν συμβάσεως καὶ διώρισαν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, ὡς πληρεξουσίους των, ἤτοι:

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

τὴν Α.Ε. τὸν κ. Παναγιώτην Πιπινέλην, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ

τὴν Α.Ε. τὸν Κόμητα DE SELYS LONGCHAMPS, Ἔκτακτον καὶ Πληρεξούσιον Πρέσβυν οἱ ὁποῖοι, ἐπιδείξαντες τὰ σχετικὰ πληρεξούσιά των, εὑρεθέντα ἐν ἀπολύτῳ τάξει, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν κάτωθι διατάξεων:

I. Πεδίον ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 1.

Πρόσωπα εἰς ἃ ἀναφέρεται ἡ σύμβασις.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἐφαρμόζεται εἰς τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα εἶναι κάτοικοι ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους ἢ ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν.

Ἄρθρον 2.

Φόροι τοὺς ὁποίους ἀφορᾷ ἡ Σύμβασις.

1. Ἡ παροῦσα σύμβασις ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, οἱ ὁποῖοι εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν ἑκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, τῶν πολιτικῶν ὑποδιαιρέσεων αὐτῶν καὶ τῶν κατὰ τόπους κοινοτήτων, οἱονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ σύστημα τῆς εἰσπράξεως.

2. Ὡς φόροι ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος θεωροῦνται οἱ φόροι οἱ ἐπιβαλλόμενοι ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος ἢ ἐπὶ στοιχείων εἰσοδήματος ἀσχέτως ἂν οἱ φόροι οὗτοι ὑπολογίζωνται συμφώνως πρὸς τὸ γενικὸν καθεστὼς ἢ ἐπὶ εἰδικῶν βάσεων — συμπεριλαμβανομένων τῶν κερδῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἐκποιήσεως κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας, ὡς καὶ οἱ φόροι ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας.

3. Οἱ ἐν ἰσχύι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζεται ἡ σύμβασις εἶναι κυρίως:

Α. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Βέλγιον:

α) ὁ φόρος τῶν φυσικῶν προσώπων·

β) ὁ φόρος τῶν Ἑταιρειῶν·
γ) ὁ φόρος τῶν νομικῶν προσώπων·
δ) ὁ φόρος τῶν μὴ κατοίκων Βελγίου,
συμπεριλαμβανομένων τῶν προεισπράξεων, καὶ τῶν συμπληρωματικῶν προεισπράξεων, τῶν προσαυξήσεων τῶν ρηθέντων φόρων καὶ προεισπράξεων, ὡς καὶ τοῦ προσθέτου δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν φυσικῶν προσώπων (καλούμενοι ἐφεξῆς «ὁ Βελγικὸς φόρος»).

Β. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα:

α) ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν φυσικῶν προσώπων·
β) ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν νομικῶν προσώπων·
γ) ὁ φόρος ἐπὶ τῶν πλοίων·
συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐκ τῶν φόρων τούτων ὑπολογιζομένων ἐπὶ εἰδικῶν βάσεων, τῶν συμπληρωματικῶν φόρων ἐπὶ τῶν φόρων τούτων καὶ τῶν εἰσφορῶν τῶν ὑπολογιζομένων ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν φόρων τούτων (καλούμενοι ἐφεξῆς «ὁ Ἑλληνικὸς φόρος»).

4. Ἡ σύμβασις θὰ ἐφαρμόζεται ἐπίσης ἐπὶ τῶν ἐπιβληθησομένων τυχὸν φόρων παρομοίας ἢ ἀναλόγου φύσεως, οἱ ὁποῖοι ἤθελον προστεθῆ εἰς τοὺς παρόντας φόρους ἢ ἤθελον ἀντικαταστήσει αὐτούς. Αἱ ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἀνακοινοῦν εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, τὰς ἐπελθούσας εἰς τὴν φορολογικήν των νομοθεσίαν τροποποιήσεις.

II. Ὁρισμοί.

Ἄρθρον 3.

Γενικαὶ διατάξεις.

1. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρούσης συμβάσεως ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου ἐξάγεται διάφορος ἑρμηνεία:

α) ὁ ὅρος «Βέλγιον» χρησιμοποιούμενος ὑπὸ τὴν γεωγραφικὴν αὐτοῦ ἔννοιαν, ὑποδηλοῖ τὸ ἔδαφος τοῦ Βασιλείου τοῦ Βελγίου· ὁ ὅρος «Ἑλλὰς» χρησιμοποιούμενος ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν, ὑποδηλοῖ τὰ ἐδάφη τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος·

β) αἱ ἐκφράσεις «ἓν συμβαλλόμενον Κράτος» καὶ «τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον Κράτος» ὑποδηλοῦν, ἀναλόγως τοῦ κειμένου, τὸ Βέλγιον ἢ τὴν Ἑλλάδα·

γ) ὁ ὅρος «πρόσωπον» συμπεριλαμβάνει τὰ φυσικὰ πρόσωπα καὶ τὰς Ἑταιρείας·

δ) ὁ ὅρος «Ἑταιρεία» ὑποδηλοῖ πᾶν νομικὸν πρόσωπον ἢ πᾶσαν ἑτέραν νομικὴν ὀντότητα, ἡ ὁποία ὡς τοιαύτη φορολογεῖται διὰ τὰ εἰσοδήματά της εἰς τὸ Κράτος τοῦ ὁποίου εἶναι κάτοικος·

ε) αἱ ἐκφράσεις «ἐπιχείρησις ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους» καὶ «ἐπιχείρησις τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους» ὑποδηλοῦν, ἀμοιβαίως ἐπιχείρησιν ἀσκουμένην ὑπὸ κατοίκου τοῦ ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους·

στ) ἡ ἔκφρασις «ἁρμόδιαι ἀρχαὶ» ὑποδηλοῖ:

(1) ὅσον ἀφορᾷ τὸ Βέλγιον, τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν συμφώνως πρὸς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν του, καὶ

(2) ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα, τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τὸν ἀντιπρόσωπόν του.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμβάσεως ὑπὸ ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους πᾶσα ἔκφρασις μὴ καθοριζομένη ἄλλως ἔχει τὴν ἔννοιαν ἡ ὁποία δίδεται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ ρηθέντος Κράτους τῆς ἀφορώσης τοὺς φόρους οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τῆς συμβάσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου ἐξάγεται διάφορος ἑρμηνεία.

Ἄρθρον 4.

Φορολογικὴ κατοικία.

1. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρούσης συμβάσεως ἡ ἔκφρασις «κάτοικος ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους» ὑποδηλοῖ πᾶν πρόσωπον τὸ εἰσόδημα τοῦ ὁποίου ὑπόκειται εἰς τὸν φόρον ἐντὸς τοῦ Κράτους τούτου, λόγῳ τῆς κατοικίας του, τῆς διαμονῆς του, τῆς ἕδρας τῆς διευθύνσεώς του ἢ παντὸς ἑτέρου κριτηρίου ἀναλόγου φύσεως.

2ᾶ Ὅσάκις, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1, ἓν φυσικὸν πρόσωπον θεωρεῖται ὡς κάτοικος ἑκάστου τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, ἡ περίπτωσις ἐπιλύεται ἐάσει τῶν κάτωθι κανόνων:

α) Τὸ πρόσωπον τοῦτο θεωρεῖται ὡς κάτοικος τοῦ συμβαλλομένου Κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον διαθέτει μόνιμον κατοικίαν. Ἐὰν διαθέτῃ μόνιμον κατοικίαν εἰς ἀμφότερα τὰ συμβαλλόμενα Κράτη, θεωρεῖται ὡς κάτοικος ἐκείνου τοῦ συμβαλλομένου Κράτους μετὰ τοῦ ὁποίου διατηρεῖ τοὺς πλέον στενοὺς προσωπικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς δεσμούς (κέντρον ζωτικῶν συμφερόντων)·

β) ἐὰν τὸ συμβαλλόμενον Κράτος ὅπου τὸ πρόσωπον τοῦτο ἔχῃ τὸ κέντρον τῶν ζωτικῶν συμφερόντων του δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ ἢ ἐὰν δὲν διαθέτῃ μόνιμον κατοικίαν εἰς οὐδὲν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, θεωρεῖται ὡς κάτοικος τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ὅπου ἔχει τὴν συνήθη διαμονήν του·

γ) ἐὰν τὸ πρόσωπον τοῦτο ἔχῃ συνήθη διαμονὴν εἰς ἀμφότερα τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ἢ εἰς οὐδὲν ἐξ αὐτῶν, θεωρεῖται ὡς κάτοικος τοῦ συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποίου τυγχάνει ὑπήκοος·

δ) ἐὰν τὸ πρόσωπον τοῦτο τυγχάνῃ ὑπήκοος ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων κρατῶν ἢ οὐδενὸς ἐξ αὐτῶν, αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν συμβαλλομένων κρατῶν ἐπιλύουν τὸ ζήτημα δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας.

3. Ὁσάκις συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τῆς πρώτης παραγράφου Ἑταιρεία τις θεωρεῖται ὡς κάτοικος ἑνὸς ἑκάστου τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, θεωρεῖται ὡς κάτοικος τοῦ συμβαλλομένου Κράτους, ὅπου εὑρίσκεται ἡ ἕδρα τῆς πραγματικῆς διευθύνσεώς της.

Ἄρθρον 5.

Μόνιμος ἐγκατάστασις.

1. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἡ ἔκφρασις «μόνιμος ἐγκατάστασις» ὑποδηλοῖ καθωρισμένην ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν, ὅπου ἡ ἐπιχείρησις ἀσκεῖ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν δραστηριότητά της.

2. Ἡ ἔκφρασις «μόνιμος ἐγκατάστασις» συμπεριλαμβάνει κυρίως:

α) ἕδραν διευθύνσεως
β) ὑποκατάστημα
γ) γραφεῖον
δ) ἐργοστάσιον
ε) ἐργαστήριον
στ) ὀρυχεῖον, λατομεῖον ἢ ἕτερον τόπον ἐκμεταλλεύσεως φυσικῶν πόρων.
ζ) συνεργεῖον κατασκευῆς ἢ συναρμολογήσεως τοῦ ὁποίου ἡ διάρκεια ὑπερβαίνει τοὺς 12 μῆνας.

3. Δὲν θεωρεῖται ὅτι ὑφίσταται μόνιμος ἐγκατάστασις ἐφ' ὅσον:

α) γίνεται χρῆσις ἐγκαταστάσεως πρὸς τὸν μοναδικὸν σκοπὸν ἀποθηκεύσεως, ἐκθέσεως ἢ παραδόσεως ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν.

β) διατηρεῖται ἀπόθεμα ἀγαθῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἀποκλειστικῶς μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποθηκεύσεως, ἐκθέσεως ἢ παραδόσεως·

γ) διατηρεῖται ἀπόθεμα ἀγαθῶν καὶ ἐμπορευμάτων, ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν μεταποιήσεως ὑπὸ ἄλλης τινὸς ἐπιχειρήσεως·

δ) μόνιμός τις ἐπαγγελματικὴ ἐγκατάστασις χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν ἀγορᾶς ἐμπορευμάτων ἢ συγκεντρώσεως πληροφοριῶν διὰ τὴν ἐπιχείρησιν·

ε) μόνιμός τις ἐπαγγελματικὴ ἐγκατάστασις χρησιμοποιεῖται, διὰ τὴν ἐπιχείρησιν, ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν διαφημίσεως, παροχῆς πληροφοριῶν, ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης ἢ ἀναλόγων ἐνεργειῶν αἱ ὁποῖαι ἔχουν προπαρασκευαστικὸν ἢ βοηθητικὸν χαρακτῆρα·

στ) ἐπιχείρησίς της ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους, μὴ ἐμπίπτουσα εἰς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 4, περιορίζεται εἰς ἐνοικίασιν, πάκτωσιν ἢ παραχώρησιν χρήσεως ἐντὸς τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους, οἱωνδήποτε ἐγκαταστάσεων, ὑλικοῦ ἢ περιουσιακῶν στοιχείων καὶ δικαιωμάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 12.

4. Ἓν πρόσωπον —ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ αὐτονόμου πράκτορος ἀναφερομένου εἰς τὴν παράγραφον 5— τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ ἐντὸς ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους διὰ λογαριασμὸν ἐπιχειρήσεως τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους, θεωρεῖται ὅτι ἀποτελεῖ μόνιμον ἐγκατάστασιν τῆς ἐπιχειρήσεως ἐντὸς τοῦ πρώτου Κράτους, ἐὰν συνάπτῃ συνήθως ἐντὸς τοῦ Κρά-

τους τούτου συμβάσεις ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, ἐκτὸς ἐὰν ἡ δραστηριότης τοῦ προσώπου τούτου περιορίζεται εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμπορευμάτων διὰ τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην.

5. Δὲν θεωρεῖται ὅτι μία ἐπιχείρησις ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους ἔχει μόνιμον ἐγκατάστασιν ἐντὸς τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἐκ μόνου τοῦ γεγονότος ὅτι αὕτη ἀσκεῖ τὴν δραστηριότητά της ἐντὸς τοῦ Κράτους τούτου μέσῳ μεσίτου, γενικοῦ παραγγελιοδόχου ἢ οἱουδήποτε ἄλλου αὐτονόμου μεσάζοντος, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐνεργοῦν ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς συνήθους δραστηριότητός των.

6. Τὸ γεγονὸς ὅτι μία Ἑταιρεία κάτοικος ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους ἐλέγχει —ἢ ἐλέγχεται ὑπὸ— μίαν(ς) Ἑταιρείαν(ς) κάτοικον τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἢ Ἑταιρείαν ἀσκοῦσαν ἐν αὐτῷ τὴν δραστηριότητά της (ἔστω μέσῳ μιᾶς μονίμου ἢ μὴ ἐγκαταστάσεως) δὲν ἀρκεῖ, αὐτὸ καθ' ἑαυτό, ὅπως χαρακτηρίζῃ οἱανδήποτε τῶν Ἑταιρειῶν τούτων ὡς μόνιμον ἐγκατάστασιν τῆς ἑτέρας.

III. Φορολογία εἰσοδημάτων.

Ἄρθρον 6.

Εἰσοδήματα ἐξ ἀκινήτου περιουσίας.

1. Τὰ εἰσοδήματα τὰ προερχόμενα ἐξ ἀκινήτου περιουσίας φορολογοῦνται εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ἡ ἀκίνητος περιουσία.

2. Ἡ ἔκφρασις «ἀκίνητος περιουσία» καθορίζεται συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους (τὸ δίκαιον) τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εὑρίσκεται ἡ ἀκίνητος περιουσία. Ἡ ἔκφρασις περιλαμβάνει, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὰ ἐξαρτήματα ἀκινήτου περιουσίας, τὰ γεωγραφικὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ ζῶα τῶν Γωργικῶν καὶ δασικῶν ἐκμεταλλεύσεων, τὰ δικαιώματα εἰς τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ἰδιωτικοῦ δικαίου αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἔγγειον ἰδιοκτησίαν, τὴν ἐπικαρπίαν ἐπὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας καὶ τὰ δικαιώματα ἐκ μεταβλητῶν ἢ παγίων ἀποζημιώσεων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἢ διὰ τὴν παραχώρησιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως μεταλλικῶν στρωμάτων πηγῶν καὶ ἑτέρων προϊόντων τοῦ ἐδάφους. Τὰ πλοῖα, τὰ σκάφη καὶ ἀεροσκάφη δὲν θεωροῦνται ὡς ἀκίνητος περιουσία.

3. Ἡ διάταξις τῆς πρώτης παραγράφου ἐφαρμόζεται ἐπὶ εἰσοδημάτων προερχομένων ἐκ τῆς ἀμέσου ἐκμεταλλεύσεως ἢ ἀμέσου ἐπικαρπίας, ἐκ τῆς μισθώσεως ἢ τῆς πακτώσεως ὡς καὶ πάσης ἄλλης μορφῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀκινήτου περιουσίας.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 ἐφαρμόζονται ἐπίσης ἐπὶ εἰσοδήματος προερχομένου ἐξ ἀκινήτου περιουσίας ἐπιχειρήσεως ὡς καὶ ἐπὶ εἰσοδήματος ἀκινήτου περιουσίας χρησιμοποιουμένης διὰ τὴν ἄσκησιν ἐλευθέρου ἐπαγγέλματος.

Ἄρθρον 7.

Κέρδη ἐξ ἐπιχειρήσεων.

1. Τὰ κέρδη μιᾶς ἐπιχειρήσεως ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους δὲν φορολογοῦνται εἰμὴ ἐντὸς τοῦ Κράτους τούτου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις ἀσκῇ τὴν δραστηριότητά της ἐντὸς τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους διὰ μονίμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως. Ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις ἀσκῇ τὴν δραστηριότητά της κατὰ τὸν τρόπον αὐτόν, τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως φορολογοῦνται ἐντὸς τοῦ ἑτέρου Κράτους, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προέρχονται ἐκ τῆς ὡς ἄνω μονίμου ἐγκαταστάσεως.

2. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 3, ὁσάκις ἐπιχείρησις ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους ἀσκεῖ τὴν δραστηριότητά της ἐντὸς τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους διὰ μονίμου ἐγκαταστάσεως εὑρισκομένης ἐντὸς τοῦ Κράτους τούτου, εἰς ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, θεωρεῖται ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν μόνιμον αὐτὴν ἐγκατάστασιν τὰ κέρδη τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύνατο αὕτη νὰ πραγματοποιήσῃ, ἐὰν ἦτο διάφορος καὶ ἀνεξάρτητος ἐπιχείρησις ἀσχολουμένη εἰς τὴν αὐτὴν ἢ παρομοίαν δραστηριότητα ὑπὸ παρομοίας ἢ ἀναλόγους συνθήκας καὶ ἐνεργοῦσα τελείως ἀνεξαρτήτως ἐκ τῆς κυρίας ἐπιχειρήσεως.

3. Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κερδῶν μιᾶς μονίμου ἐγκαταστάσεως ἐκπίπτονται αἱ δαπάναι αἱ διατεθεῖσαι διὰ τοὺς ἐπιδιωκομένους ὑπὸ τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως ταύτης σκοπούς, συμπεριλαμβανομένων τῶν εὐλόγων διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν γενικῶν ἐξόδων τῶν πραγματοποιηθέντων, εἴτε ἐντὸς τοῦ Κράτους ὅπου εὑρίσκεται ἡ μόνιμος αὕτη ἐγκατάστασις, εἴτε ἀλλαχοῦ.

4. Ἐν ἐλλείψει τακτικῶν λογιστικῶν βιβλίων ἢ ἄλλων ἀποδεικτικῶν στοιχείων βάσει τῶν ὁποίων καθίσταται ἐφικτὸς ὁ καθορισμὸς τοῦ ποσοῦ τῶν κερδῶν ἐπιχειρήσεως ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν μόνιμον αὐτῆς ἐγκατάστασιν εὑρισκομένην ἐντὸς τοῦ ἑτέρου Κράτους, ὁ φόρος ἐπιβάλλεται κυρίως ἐντὸς τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους συμφώνως πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ νομοθεσίαν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τῶν τακτικῶν κερδῶν ἐπιχειρησεων τοῦ ἰδίου Κράτους, αἱ ὁποῖαι ἀσκοῦν τὴν ἰδίαν δραστηριότητα ἢ ἀναλόγους δραστηριότητας ὑπὸ παρομοίας ἢ ἀναλόγους συνθήκας.

5. Δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς κέρδος ἐκ τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως λόγῳ ἁπλῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τῆς μονίμου ταύτης ἐγκαταστάσεως ἐμπορευμάτων διὰ τὴν ἐπιχείρησιν.

6. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων παραγράφων, τὰ κέρδη τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς τὴν μόνιμον ἐγκατάστασιν ὑπολογίζονται κατ' ἔτος διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχουν βάσιμοι καὶ ἐπαρκεῖς λόγοι διὰ νὰ γίνῃ τὸ ἀντίθετον.

7. Ὁσάκις τὰ κέρδη μιᾶς ἐπιχειρήσεως συμπεριλαμβάνουν στοιχεῖα εἰσοδήματος περὶ ὧν πραγματεύονται εἰδικώτερον ἕτερα ἄρθρα τῆς συμβάσεως ταύτης, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν παρακωλύουν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἑτέρων τούτων ἄρθρων τῶν σχετικῶν μὲ τὴν φορολογίαν τῶν στοιχείων τούτων τοῦ εἰσοδήματος.

Ἄρθρον 8.

Ναυτιλιακαὶ ἢ ἀεροπορικαὶ ἐπιχειρήσεις.

1. Κατὰ παρέκλισιν τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφοι 1 ἕως 6:

α) Τὰ εἰσοδήματα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων εἰς τὴν διεθνῆ ἐπικοινωνίαν φορολογοῦνται ἐντὸς τοῦ συμβαλλομένου Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι νηολογημένα τὰ πλοῖα ταῦτα ἢ παρὰ τοῦ ὁποίου ἐφωδιάσθησαν μὲ προσωρινὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα.

β) τὰ εἰσοδήματα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀεροσκαφῶν εἰς διεθνῆ ἐπικοινωνίαν φορολογοῦνται ἐντὸς τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εὑρίσκεται ἡ ἕδρα τῆς πραγματικῆς διευθύνσεως τῆς ἐπιχειρήσεως.

2. Ἐὰν ἡ ἕδρα τῆς πραγματικῆς διευθύνσεως ναυτιλιακῆς τινος ἐπιχειρήσεως εὑρίσκεται ἐπὶ πλοίου ἡ ἕδρα αὕτη θεωρεῖται εὑρισκομένη ἐντὸς τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εὑρίσκεται ὁ λιμὴν νηολογήσεως τοῦ πλοίου τούτου ἢ ἐλλείψει λιμένος νηολογήσεως, ἐντὸς τοῦ συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποίου εἶναι κάτοικος ὁ ἐκμεταλλευτὴς τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 9.

Ἀλληλεξαρτώμεναι ἐπιχειρήσεις.

Ἐάν:

Ἐπιχείρησις ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους μετέχῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, ἔλεγχον ἢ χρηματοδότησιν ἐπιχειρήσεως τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους, ἢ τὰ αὐτὰ πρόσωπα συμμετέχουν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, ἔλεγχον ἢ χρηματοδότησιν ἐπιχειρήσεως τοῦ ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους, καὶ εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων, τίθενται ἢ ἐπιβάλλονται μεταξὺ τῶν δύο ἐπιχειρήσεων, εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἢ οἰκονομικὰς των σχέσεις, ὅροι διάφοροι ἐκείνων οἵτινες θὰ ἐτίθεντο μεταξὺ ἀνεξαρτήτων ἐπιχειρήσεων, τὰ κέρδη τὰ ὁποῖα, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον οἱ ὅροι οὗτοι, θὰ ἐμπραγματοποιοῦντο ὑπὸ μιᾶς ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων, ἀλλὰ λόγῳ τῶν ὅρων τούτων δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, δύνανται νὰ περιληφθοῦν εἰς τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ φορολογηθοῦν.

Ἄρθρον 10.

Μερίσματα.

1. Τὰ διανεμόμενα μερίσματα ὑπὸ ἑταιρείας κατοίκου ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Ἐν τούτοις τὰ ἐν λόγῳ μερίσματα δύνανται νὰ φορολογηθῶσι εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος τοῦ ὁποίου ἡ διανέμουσα τὰ μερίσματα ἑταιρεία τυγχάνει κάτοικος καὶ συμφώνως

πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τούτου, ἀλλὰ ὁ οὕτω ἐπιβαλλόμενος φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ:

α) τὸ 15ο)ο τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν μερισμάτων ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μερισμάτων διανεμομένων ὑπὸ ἑταιρείας κατοίκου τοῦ Βελγίου

β) τὸ 25ο)ο τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν μερισμάτων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μερισμάτων διανεμομένων ὑπὸ ἑταιρείας κατοίκου Ἑλλάδος.

Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ρυθμίζουν διὰ κοινῆς Συμφωνίας τὸν τρόπον ἐφαρμογῆς τοῦ περιορισμοῦ τούτου.

3. Ἡ παράγραφος 2 δὲν ἀποσκοπεῖ νὰ περιορίσῃ:

1ον τὴν φορολογίαν ἐπὶ τῶν κερδῶν τὰ ὁποῖα διατίθενται διὰ τὴν πληρωμὴν μερισμάτων ἑταιρείας κατοίκου ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους

2ον τὴν φορολογίαν ἑταιρείας κατοίκου τοῦ Βελγίου εἰς περίπτωσιν ἐξαγορᾶς τῶν ἰδίων αὐτῆς μετοχῶν ἢ μεριδίων ἢ ἐπ' εὐκαιρίᾳ διανομῆς τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου της.

4. Ὁ ὅρος «μερίσματα» ὁ χρησιμοποιούμενος εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ὑποδηλοῖ τὰ εἰσοδήματα τὰ προερχόμενα ἐκ μετοχῶν, μετοχῶν ἐπικαρπίας, μεριδίων τῶν ἱδρυτῶν ἢ ἑτέρων μεριδίων τῶν δικαιούχων μερισματούχων, καθὼς καὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ ἑτέρων ἑταιρικῶν μερίδων τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς τὸ αὐτὸ σύστημα ὡς καὶ τὰ εἰσοδήματα ἐκ μετοχῶν κατὰ τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον ἡ διανέμουσα ἑταιρεία εἶναι κάτοικος.

Ὁ ὅρος οὗτος ὑποδηλοῖ ἐπίσης τὰ εἰσοδήματα —τὰ διανεμόμενα ἔστω καὶ ὑπὸ τὴν μορφὴν τόκων —τὰ ὁποῖα φορολογοῦνται ὡς εἰσοδήματα ἐκ κεφαλαίων ἐπενδυθέντων ὑπὸ τῶν ἑταίρων εἰς ἑταιρείας ἄλλας ἐκτὸς τῶν ἑταιρειῶν κατὰ μετοχάς, κατοίκων Βελγίου.

5. Ἡ παράγραφος 2 δὲν ἐφαρμόζεται ὁσάκις ὁ δικαιοῦχος τῶν μερισμάτων, κάτοικος ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους διατηρεῖ ἐντὸς τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους, τοῦ ὁποίου εἶναι κάτοικος ἡ καταβάλλουσα τὰ μερίσματα ἑταιρεία, μόνιμον ἐγκατάστασιν, πρὸς τὴν ὁποίαν τὰ εἰσοδήματα ἐκ μερισμάτων ἔχουν ἄμεσον σχέσιν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7. Αὗται δὲν παρακωλύουν τὴν εἴσπραξιν τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν πηγὴν φόρων ἐπὶ τῶν μερισμάτων τούτων, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἑτέρου τούτου συμβαλλομένου Κράτους.

6. Ὁσάκις ἑταιρεία κάτοικος ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους κτᾶται κέρδη ἢ εἰσοδήματα ἐκ τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος, δὲν δύναται, πέραν τοῦ φόρου τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς παραγράφου 5, νὰ εἰσπράξῃ ἕτερον φόρον ἐπὶ τῶν μερισμάτων τῶν διανεμομένων ὑπὸ τῆς ἑταιρείας ταύτης εἰς κάτοικον τοῦ πρώτου Κράτους, καὶ ἕτερον φόρον διὰ συμπληρωματικὴν φορολογίαν τῶν μὴ διανεμομένων κερδῶν τῆς ἑταιρείας, ἔστω καὶ ἂν τὰ διανεμόμενα μερίσματα ἢ τὰ μὴ διανεμόμενα κέρδη ἀποτελοῦνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ κερδῶν ἢ ἐξ εἰσοδημάτων προερχομένων ἐκ τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους.

Ἄρθρον 11.

Τόκοι.

1. Οἱ τόκοι οἱ προκύπτοντες ἐντὸς ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους καὶ καταβαλλόμενοι εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Ἐν τούτοις, οἱ τόκοι οὗτοι δύνανται νὰ φορολογηθοῦν εἰς τὸ συμβαλλόμενν Κράτος ἐντὸς τοῦ ὁποίου προκύπτουν καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τούτου, πλὴν ὅμως ὁ οὕτως ἐπιβαλλόμενος φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ:

α) τὸ ποσοστὸν 10ο)ο τοῦ ποσοῦ τῶν τόκων ὁσάκις πρόκειται περὶ τόκων προκυπτόντων ἐντὸς τοῦ Βελγίου καὶ καταβαλλομένων εἰς κάτοικον τῆς Ἑλλάδος

β) τὸ ποσοστὸν 15ο)ο τοῦ ποσοῦ τῶν τόκων, ὁσάκις πρόκειται περὶ τόκων προκυπτόντων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ καταβαλλομένων εἰς κάτοικον τοῦ Βελγίου.

Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ρυθμίζουν διὰ κοινῆς συμφωνίας τοὺς τρόπους ἐφαρμογῆς τοῦ περιορισμοῦ τούτου.

3. Ὁ ὅρος «τόκοι» χρησιμοποιούμενος εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ὑποδηλοῖ τὰ εἰσοδήματα τὰ προερχόμενα ἐκ κρατικῶν χρεωγράφων, ὁμολογιῶν δανείων, ἐνυποθήκων ἢ μὴ ἢ ἐχόντων ἢ μὴ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς κέρδη, καὶ ἀπαιτήσεων ἢ καταθέσεων παντὸς εἴδους, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ λαχειοφόρα δάνεια καὶ πᾶν ἄλλο εἰσόδημα ὑποκείμενον εἰς τὸ αὐτὸ καθεστὼς ὡς καὶ τὰ εἰσοδήματα ἐκ δανείων ἢ ἐκ καταθέσεων κατὰ τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου προκύπτουν τὰ εἰσοδήματα. Ὁ ὅρος οὗτος δὲν περιλαμβάνει τοὺς τόκους τοὺς ἐξομοιουμένους πρὸς τὰ μερίσματα συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 10 παρ. 4 ἐδάφιον 2ον.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται ὁσάκις ὁ δικαιοῦχος τῶν τόκων, κάτοικος ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους διατηρεῖ ἐντὸς τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἐκ τοῦ ὁποίου προέρχονται οἱ τόκοι, μόνιμον ἐγκατάστασιν πρὸς τὴν ὁποίαν ἡ ἀπαίτησις ἢ ἡ κατάθεσις ἐξ ἧς προκύπτουν τὰ εἰσοδήματα ταῦτα ἔχει ἄμεσον σχέσιν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7.

5. Οἱ τόκοι θεωροῦνται ὡς προερχόμενοι ἐξ ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους, ὁσάκις ὁ χρεώστης εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος —πολιτικὴ ὑποδιαίρεσις— κοινότης ἢ κάτοικος τοῦ Κράτους τούτου. Ἐν τούτοις, ὁσάκις ὁ ὀφείλων τόκους, ἀσχέτως ἐὰν εἶναι κάτοικος ἢ μὴ ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους, διατηρεῖ ἐντὸς ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους μόνιμον ἐγκατάστασιν διὰ τὴν ὁποίαν συνήφθη τὸ ἐξ οὗ προκύπτουν οἱ τόκοι δάνειον καὶ ἡ ὁποία ὡς ἐκ τούτου ἐπιβαρύνεται δι' αὐτῶν, οἱ τόκοι οὗτοι θεωροῦνται ὡς προερχόμενοι ἐκ τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εὑρίσκεται ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις.

6. Ἐάν, λόγῳ εἰδικῶν σχέσεων ὑφισταμένων μεταξὺ τοῦ χρεώστου καὶ τοῦ πιστωτοῦ ἢ καταθέτου ἢ μεταξὺ τούτων καὶ τρίτων προσώπων, τὸ ποσὸν τῶν χορηγουμένων τόκων, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀπαιτήσεως ἢ τῆς καταθέσεως διὰ τὴν ὁποίαν οὗτοι κατεβλήθησαν, ὑπερβαίνει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ εἶχον συμφωνήσει ὁ χρεώστης καὶ ὁ πιστωτὴς ἢ καταθέτης ἐὰν δὲν ὑφίσταντο παρόμοιαι σχέσεις, ὁ προβλεπόμενος εἰς τὴν παράγραφον 2 περιορισμὸς τοῦ ποσοστοῦ καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ δὲν ἐφαρμόζονται εἰμὴ ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου ποσοῦ. Εἰς τὴν περίπωτσιν ταύτην τὸ ὑπερβάλλον ποσὸν τῶν τόκων φορολογεῖται, συμφώνως πρὸς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν του, εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος ἐντὸς τοῦ ὁποίου προκύπτουν οἱ τόκοι.

Ἄρθρον 12.

Δικαιώματα.

1. Τὰ δικαιώματα τὰ προερχόμενα ἐξ ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους καὶ καταβαλλόμενα εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Ἐν τούτοις, τὰ δικαιώματα ταῦτα δύνανται νὰ φορολογηθοῦν εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος ἐξ οὗ προέρχονται καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τούτου, πλὴν ὅμως ὁ οὕτως ἐπιβαλλόμενος φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 5ο)ο τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ των.

Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν προέρχονται εἰς συνεννοήσεις ἐπὶ τῶν τρόπων ἐφαρμογῆς τοῦ περιορισμοῦ τούτου.

3. Ὁ ὅρος «δικαιώματα» χρησιμοποιούμενος ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὑποδηλοῖ τὰς πάσης φύσεως ἀντιπαροχὰς (ἀποζημιώσεις) γενομένας ἔναντι χρήσεως ἢ παραχωρήσεως χρήσεως τοῦ συγγραφικοῦ δικαιώματος φιλολογικῆς, καλλιτεχνικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς ἐργασίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν, διπλώματος εὑρεσιτεχνίας, βιομηχανικοῦ ἢ ἐμπορικοῦ σήματος, σχεδίου ἢ προτύπου μηχανικοῦ σχεδίου, τύπου ἢ προτύπου, μυστικῆς μεθόδου ἐπεξεργασίας ὡς καὶ ἔναντι χρήσεως ἢ παραχωρήσεως χρήσεως βιομηχανικοῦ, ἐμπορικοῦ ἢ ἐπιστημονικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἐκτὸς ἀκινήτου περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 6, ἢ πληροφοριῶν ἐπὶ βιομηχανικῆς, ἐμπορικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς πείρας.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται ὁσάκις ὁ δικαιοῦχος τῶν δικαιωμάτων, κάτοικος ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους, διατηρεῖ ἐντὸς τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἐκ τοῦ ὁποίου προέρχονται τὰ δικαιώματα ταῦτα, μόνιμον ἐγκατάστασιν πρὸς τὴν ὁποίαν συνδέονται ἀμέσως τὸ δικαίωμα ἢ τὸ περιουσιακὸν ἀγαθὸν ἐξ ὧν προκύπτουν αἱ ἀποζημιώσεις δικαιωμάτων. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7.

5. Τὰ δικαιώματα θεωροῦνται ὡς προκύπτοντα εἰς ἓν συμβαλλόμενον Κράτος ὁσάκις ὁ ὀφειλέτης εἶναι τὸ ἴδιο τὸ Κράτος τοῦτο, μία πολιτικὴ ὑποδιαίρεσις, μία τοπικὴ ἀρχὴ ἢ κάτοικος τοῦ Κράτους τούτου. Ἐν τούτοις ὁσάκις ὁ ὀφείλων τὰ δικαιώματα, ἀσχέτως ἐὰν εἶναι κάτοικος ἢ μὴ ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους, διατηρεῖ ἐντὸς τοῦ ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους μόνιμον ἐγκατάστασιν μετὰ τῆς ὁποίας συμῤῥᾷ τὸ ἐξ οὗ προκύπτει ἡ καταβολὴ τῶν δικαιωμάτων συμβόλαιον καὶ ἡ ὁποία ὡς ἐκ τούτου ἐπιβαρύνεται δι' αὐτῶν, τὰ δικαιώματα ταῦτα θεωροῦνται ὡς προκύπτοντα ἐντὸς τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εὑρίσκεται ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις.

6. Ἐάν, λόγῳ εἰδικῶν σχέσεων ὑφισταμένων μεταξὺ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τοῦ πιστωτοῦ ἢ μεταξὺ ἀμφοτέρων τούτων καὶ τρίτων προσώπων, τὸ ποσὸν τῶν χορηγουμένων δικαιωμάτων, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς παροχῆς διὰ τὴν ὁποίαν καταβάλλονται ὑπερβαίνει τὸ εὔλογον ποσὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ εἶχον συμφωνήσει ὁ ὀφειλέτης καὶ ὁ πιστωτὴς ἐὰν δὲν ὑφίσταντο παρόμοιαι σχέσεις, ὁ προβλεπόμενος εἰς τὴν παρ. 2 περιορισμὸς τοῦ συντελεστοῦ δὲν ἐφαρμόζεται εἰμὴ ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου ποσοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν, ταύτην, τὸ ὑπερβάλλον μέρος τῶν δικαιωμάτων φορολογεῖται, συμφώνως πρὸς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν του, εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος ἐντὸς τοῦ ὁποίου προκύπτουν τὰ δικαιώματα.

Ἄρθρον 13.

Κέρδη ἐκ κεφαλαίου.

1. Τὰ κέρδη τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ἀκινήτου 6, φορολογοῦνται ὑπὸ τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ὅπου αὕτη εὑρίσκεται.

2. Τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως κινητῆς περιουσίας ἀποτελούσης μέρος τοῦ ἐνεργητικοῦ μιᾶς μονίμου ἐγκαταστάσεως, τὴν ὁποίαν ἐπιχείρησις ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους ἔχει ἐντὸς τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἢ ἐκ κινητῆς περιουσίας ἀνηκούσης εἰς σταθερὰν βάσιν τὴν ὁποίαν διαθέτει κάτοικος ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους ἐντὸς τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους διὰ τὴν ἄσκησιν ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τοιούτων κερδῶν τῶν προερχομένων, ἐκ τῆς ὁλικῆς ἐκποιήσεως τῆς μονίμου ταύτης ἐγκαταστάσεως (μόνης ἢ μετὰ τοῦ συνόλου τῆς ἐπιχειρήσεως) ἢ τῆς σταθερᾶς ταύτης βάσεως, φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος. Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῶν κερδῶν τούτων ἐφαρμόζονται οἱ κανόνες οἱ προβλεπόμενοι ὑπὸ τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 7.

Ἐν τούτοις, τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν ἐκμεταλλευομένων ἐν τῇ διεθνεῖ ἐπικοινωνίᾳ, ὡς καὶ ἡ κινητὴ περιουσία ἡ ὁποία συνδέεται μὲ τὴν ἐκμετάλλευσίν των, φορολογοῦνται εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος ὅπου, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 8, φορολογοῦνται τὰ εἰσοδήματα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν.

3. Τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ὅλων τῶν ἑτέρων περιουσιακῶν στοιχείων συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς συμμετοχῆς μὴ ἀποτελούσης μέρος τοῦ ἐνεργητικοῦ μιᾶς μονίμου ἐγκαταστάσεως προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου πρώτου τῆς παρ. 2 εἰς ἐπιχείρησιν ἀσκουμένην ὑπὸ ἑταιρείας κατὰ μετοχάς, δὲν φορολογοῦνται εἰμὴ εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος τοῦ ὁποίου ὁ ἐκποιῶν εἶναι κάτοικος.

Ἄρθρον 14.

Ἐλευθέρια Ἐπαγγέλματα.

1. Τὰ εἰσοδήματα τὰ ὁποῖα κάτοικος ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν κτᾶται ἐκ τῆς ἀσκήσεως ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος ἢ ἄλλης ἀνεξαρτήτου δραστηριότητος παρομοίας φύσεως δὲν φορολογοῦνται εἰμὴ εἰς τὸ Κράτος τοῦτο, ἐκτὸς ἐὰν ὁ κάτοικος οὗτος διαθέτῃ συνήθως ἐντὸς τοῦ ἑτέρου Κράτους σταθερὰν βάσιν διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς δραστηριότητός του. Ἐὰν διαθέτῃ τοιαύτην βάσιν, τὰ εἰσοδήματα φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον Κράτος ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον προέρχεται ἐκ τῆς δραστηριότητος τῆς ἀσκουμένης μέσῳ τῆς ἐν λόγῳ σταθερᾶς βάσεως.

2. Ἡ ἔκφρασις «ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα» περιλαμβάνει κυρίως τὰς ἀνεξαρτήτους δραστηριότητος ἐπιστημονικοῦ, φιλολογικοῦ καλλετεχνικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἢ παιδαγωγικοῦ χαρακτῆρος ὡς καὶ τὰς ἀνεξαρτήτους δραστηριότητος τῶν ἰατρῶν, δικηγόρων, μηχανικῶν, ἀρχιτεκτόνων, ὀδοντιάτρων καὶ λογιστῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἐξαρτώμενα ἐπαγγέλματα.

1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16, 17 ἐδάφιον 6, 18, 19 παράγραφοι 1 καὶ 2, 20 καὶ 21, οἱ μισθοὶ ἡμερομίσθια καὶ ἕτεραι παρόμοιαι ἀμοιβαὶ τὰς ὁποίας κάτοικος ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους λαμβάνει δι' ἔμμισθον ἀπασχόλησιν δὲν φορολογοῦνται εἰμὴ εἰς τὸ Κράτος τοῦτο, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀπασχόλησις ἀσκεῖται ἐντὸς τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους. Ἐὰν ἡ ἀπασχόλησις ἀσκῆται ἐντὸς τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους, αἱ οὕτω ἀσκούμεναι ἀμοιβαὶ φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Κατὰ παρέκκλισιν τῆς παρ. 1 καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τὴν ἀναφερομένην εἰς αὐτήν, αἱ ἀμοιβαὶ τὰς ὁποίας λαμβάνει κάτοικος ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους δι' ἔμμισθον ἀπασχόλησιν μὴ ἀναφερομένην εἰς τὴν παρ. 3, ἀσκουμένην ἐντὸς τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους, δὲν φορολογεῖται εἰμὴ εἰς τὸ πρῶτον Κράτος ἐάν:

α) Αὗται καταβάλλωνται διὰ δραστηριότητα ἀσκουμένην ἐντὸς τοῦ ἑτέρου Κράτους ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἢ χρονικὰ διαστήματα— συμπεριλαμβανομένου τοῦ διαστήματος τῶν τακτικῶν διακοπῶν τῆς ἐργασίας — μὴ ὑπερβαίνοντα συνολικῶς τὰς 183 ἡμέρας κατὰ τὸ πολιτικὸν ἔτος.

β) Αἱ ἀποζημιώσεις καταβάλλωνται ὑπὸ ἐργοδότου ἢ ἐπ' ὀνόματι ἐργοδότου ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι κάτοικος τοῦ ἑτέρου Κράτους, καὶ

γ) Τὸ ποσὸν τῶν ἀποζημιώσεων δὲν βαρύνει ὡς τοιοῦτον μίαν μόνιμον ἐγκατάστασιν ἢ σταθερὰν βάσιν τὴν ὁποίαν ὁ ἐργοδότης διαθέτει ἐντὸς τοῦ ἑτέρου Κράτους.

3. Κατὰ παρέκκλισιν τῆς παρ. 1 αἱ ἀποζημιώσεις ἔναντι ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως ἀκουμένης:

α) Ἐπὶ πλοίου ἐκμεταλλευομένου εἰς διεθνῆ ἐπικοινωνίαν, φορολογοῦνται εἰς τὸ Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον παρέχεται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 8 παρ. 1, ἐδάφιον α, τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιβολῆς φορολογίας τῶν εἰσοδημάτων τῶν κτωμένων ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ταύτης.

β) Ἐπὶ ἀεροσκάφους ἐκμεταλλευομένου εἰς διεθνῆ ἐπικοινωνίαν, θεωροῦνται ὡς προερχόμενα ἐκ δραστηριότητος ἀσκουμένης ἐντὸς τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εὑρίσκεται ἕδρα τῆς πραγματικῆς διευθύνσεως τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ φορολογοῦνται εἰς τὸ Κράτος τοῦτο.

Ἄρθρον 16.

Διοικηταὶ καὶ Διευθυνταὶ Ἑταιρειῶν καὶ μετοχάς.

1. Τὰ ποσοστὰ ἀμοιβαὶ παραστάσεως καὶ ἄλλαι παρόμοιαι καταβολαὶ τὰς ὁποίας κάτοικος τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν λαμβάνει ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς μέλους τοῦ διοικητικοῦ ἢ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἢ ἑτέρου ἀναλόγου ὀργάνου ἑταιρείας κατὰ μετοχάς, κατοίκου τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους, φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπίσης εἰς τὰς ἀποζημιώσεις διευθύνοντος ἑταίρου ἑτερορρύθμου ἑταιρείας κατὰ μετοχάς, κατοίκου Βελγίου.

2. Αἱ ἀποζημιώσεις αἱ χορηγούμεναι εἰς πρόσωπον ἀναφερόμενον εἰς τὴν παρ. 1 ὑπὸ μονίμου ἐγκαταστάσεως εὑρισκομένης εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος ἐκτὸς ἐκείνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶναι κάτοικος ἡ ἑταιρεία, διὰ τὴν ἄσκησιν καθημερινῆς δραστηριότητος, ἀσκουμένης ἐντὸς τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους.

Ἄρθρον 17.

Ἀνεξάρτητοι καλλιτέχναι ἢ ἀθληταὶ καὶ συναφεῖς δραστηριότητες.

Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15:

α) Τὰ εἰσοδήματα τὰ ὁποῖα λαμβάνουν οἱ ἀπασχολούμενοι εἰς δημόσια θεάματα, ὡς οἱ καλλιτέχναι θεάτρου, κινηματογράφου, τοῦ ραδιοφώνου ἢ τῆς τηλεοράσεως καὶ οἱ μουσικοί, καθὼς καὶ οἱ ἀθληταὶ ἐκ τῆς ἀνεξαρτήτου προσωπικῆς δράσεώς του ὡς τοιαύτης φορολογοῦνται εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος ὅπου ἀσκεῖται ἡ τοιαύτης δράσις.

β) Ὁ ὁριζόμενος εἰς τὸ ἐδάφιον α κανὼν ἐφαρμόζεται ὁμοίως ἐπὶ εἰσοδημάτων ἐκ προσωπικῆς δράσεως ἀκουσμένης ὡς ἀνε-

ξαρτήτου ἢ ἐξ ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως, ὑπὸ παντὸς προσώπου συμβάλλοντος εἰς τὴν ὀργάνωσιν ἢ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων ἐργασιῶν τῶν ἐπαγγελματιῶν δημοσίας ψυχαγωγίας ἢ ἀθλητισμοῦ.

Ἄρθρον 18.

Συντάξεις.

Ὑπὸ τὴν ἐπφύλαξιν τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 19, αἱ συντάξεις καὶ ἕτεραι παρόμοιαι ἀποζημιώσεις, καταβαλλόμεναι εἰς κάτοικον ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους διὰ προγενεστέραν ἀπασχόλησιν, δὲν φορολογοῦνται εἰμὴ εἰς τὸ Κράτος τοῦτο.

Ἄρθρον 19

Ἀποζημιώσεις καὶ συντάξεις δημοσίου.

1. Αἱ ἀποζημιώσεις, συμπεριλαμβανομένων τῶν συντάξεων καταβαλλόμεναι ὑπὸ ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους ἢ μιᾶς τῶν πολιτικῶν ὑποδιαιρέσεων ἢ τοπικῶν ἀρχῶν των, εἴτε ἀμέσως εἴτε κατόπιν εἰσφορῶν εἰς συσταθέντα Ταμεῖα, εἰς φυσικὸν πρόσωπον τὸ ὁποῖον δὲν κέκτηται τὴν ἐθνικότητα τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους, δι' ὑπηρεσίας παρασχεθείσας εἰς τὸ πρῶτον Κράτος ἢ εἰς μίαν τῶν ὑποδιαιρέσεων ἢ τοπικῶν ἀρχῶν, του, φορολογοῦνται εἰς τὸ πρῶτον τοῦτο Κράτος.

2. Αἱ συντάξεις καὶ πᾶσαι ἕτεραι παροχαί, περιοδικαί, ἢ μή, καταβαλλόμεναι εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀσφαλιστικῆς νομοθεσίας ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους, ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου, ὑπὸ μιᾶς τῶν πολιτικῶν ὑποδιαιρέσεων ἢ τοπικῶν ἀρχῶν αὐτοῦ ἢ ὑπὸ νομικοῦ προσώπου ὑπαγομένου εἰς τὸ δημόσιον δίκαιόν του, φορολογοῦνται εἰς τὸ Κράτος τοῦτο.

3. Ἡ παράγραφος 1 δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀποζημιώσεων ἢ συντάξεων καταβαλλομένων δι' ὑπηρεσίας παρασχεθείσας ἐν τῷ πλαισίῳ μιᾶς ἐμπορικῆς ἢ βιομηχανικῆς δραστηριότητος ἀσκουμένης ὑπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ ὑπὸ μιᾶς τῶν πολιτικῶν του ὑποδιαιρέσεων ἢ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν του.

Ἄρθρον 2.0

Καθηγηταὶ

Αἱ οἱαιδήποτε ἀποζημιώσεις τῶν καθηγητῶν καὶ ἑτέρων μελῶν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, κατοίκων ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους, οἱ ὁποῖοι διαμένουν προσωρινῶς εἰς τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον Κράτος διὰ νὰ διδάξουν ἢ νὰ ἐπιδοθοῦν ἐντὸς τούτου εἰς ἐπιστημονικὰς ἐρεύνας, ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μὴ ὑπερβαῖνον τὰ δύο ἔτη, εἰς Πανεπιστήμιον ἢ εἰς ἕτερον ἵδρυμα ἐκπαιδευτικὸν ἢ ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν, μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένον, δὲν φορολογοῦνται εἰ μὴ εἰς τὸ πρῶτον Κράτος.

Ἄρθρον 21.

Σπουδασταί, μαθητευόμενοι ἢ μετεκπαιδευόμενοι

Σπουδαστής, μαθητευόμενος ἢ μετεκπαιδευόμενος ὁ ὁποῖος εἶναι ἢ ἦτο πρότερον κάτοικος ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους καὶ ὁ ὁποῖος διαμένει προσωρινῶς εἰς τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον Κράτος πρὸς ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς παρακολουθήσεως τῶν σπουδῶν του ἢ τῆς ἐξασκήσεώς του, δὲν φορολογεῖται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

— διὰ τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἐκ πηγῶν μὴ εὑρισκομένων εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν του συντηρήσεως σπουδῶν ἢ ἐξασκήσεως.

— διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τὰς ὁποίας εἰσπράττει λόγῳ ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως ἀσκουμένης εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὸ σύνολον τῶν ρηθέντων ποσῶν καὶ ἀποζημιώσεων δὲν ὑπερβαίνει δι' ἓν φορολογικὸν ἔτος τὸ ποσὸν τῶν 120.000 βελγικῶν φράγκων ἢ τὸ ἰσάξιον τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς ἑλληνικὸν νόμισμα εἰς τὴν ἐπίσημον τιμὴν ἐξαργυρώσεως.

Ἄρθρον 22.

Εἰσοδήματα μὴ ρητῶς ἀναφερόμενα.

Κάτοικος ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους δὲν φορολογεῖται εἰς τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον Κράτος ἐπὶ στοιχείων τοῦ εἰσοδήματος του τὰ ὁποῖα δὲν ἀναφέρονται ρητῶς εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα, ἐὰν συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ πρώτου Κράτους, οὗτος φορολογεῖται διὰ τὰ στοιχεῖα ταῦτα τοῦ εἰσοδήματος εἰς τὸ Κράτος τοῦτο.

Ἐν τούτοις, ἐὰν τὰ στοιχεῖα ταῦτα τοῦ εἰσοδήματος συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ εἰσόδημα μονίμου ἐγκαταστάσεως ἢ σταθερᾶς βάσεως, ἐκμεταλλευομένης ἐντὸς τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους ὑπὸ τοῦ ρηθέντος κατοίκου, φορολογοῦνται ἐντὸς τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους.

IV. Διατάξεις διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας.

Ἄρθρον 23.

1. Ὅσάκις κάτοικος τῆς Ἑλλάδος εἰσπράττει εἰσοδήματα, τὰ ὁποῖα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως, φορολογοῦνται εἰς Βέλγιον, ἡ Ἑλλὰς ἐκπίπτει ἐκ τοῦ φόρου τὸν ὁποῖον εἰσπράττει ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ κατοίκου τούτου, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸν φόρον ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ καταβαλλομένου εἰς Βέλγιον. Ἡ ἔκπτωσις αὕτη διενεργεῖται συμφώνως πρὸς τοὺς τρόπους τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας ἐν σχέσει πρὸς τὸν συμψηφισμὸν τῶν ἀλλοδαπῶν φόρων πρὸς τὸν ἑλληνικὸν φόρον. Αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ τμῆμα τοῦ ἑλληνικοῦ φόρου, ὑπολογιζομένου πρὸ τῆς ἐκπτώσεως, τὸ ὁποῖον ἀντιστοιχεῖ εἰς τὰ φορολογητέα εἰς Βέλγιον εἰσοδήματα.

2. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς κατοίκους τοῦ Βελγίου, ἡ διπλὴ φορολογία ἀποφεύγεται ὡς ἀκολούθως:

α) Τὰ εἰσοδήματα τὰ ὁποῖα φορολογοῦνται εἰς Ἑλλάδα, συμφώνως πρὸς τὴν σύμβασιν ταύτην — ἐξαιρέσει τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ἐδάφια γ,ε καὶ στ εἰσοδημάτων — ἀπαλλάσσονται τοῦ βελγικοῦ φόρου. Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη δὲν περιορίζει τὸ δικαίωμα τοῦ Βελγίου νὰ ἐφαρμόσῃ, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου τοῦ ὀφειλομένου διὰ τὰ ἕτερα εἰσοδήματα τοιούτου κατοίκου Βελγίου τὸν αὐτὸν συντελεστὴν ὡς ἐὰν τὰ ἀναφερόμενα ἀνωτέρω εἰσοδήματα δὲν ἐτύγχανον ἀπαλλαγῆς.

β) ὁσάκις συμφώνως πρὸς τὴν βελγικὴν νομοθεσίαν, ζημίαι ἐπιχειρήσεως Βελγίου προερχόμεναι ἐκ μονίμου ἐγκαταστάσεως εὑρισκομένης εἰς Ἑλλάδα ἐξεπέσθησαν πράγματι ἐκ τῶν κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης διὰ τὴν εἰς Βέλγιον φορολογίαν της, ἡ προβλεπομένη εἰς τὸ ἐδάφιον α ἀπαλλαγὴ δὲν ἐφαρμόζεται διὰ τὰ κέρδη ἑτέρων φορολογικῶν χρήσεων τὰ ὁποῖα προέρχονται ἐκ τῆς ἐγκαταστάσεως ταύτης καὶ τὰ ὁποῖα ἀπηλλάγησαν ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ φόρου λόγῳ τοῦ συμψηφισμοῦ των μετὰ τῶν ἐν λόγῳ ζημιῶν.

γ) Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων ε΄ καὶ στ΄ προβλεπομένων ὁσάκις κάτοικος Βελγίου εἰσπράττει εἰσοδήματα φορολογητέα εἰς Ἑλλάδα δυνάμει τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 2, τοῦ ἄρθρου 11 παρ. 2 καὶ 6 ἢ τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 2 καὶ 6 τὸ Βέλγιον χορηγεῖ ἔκπτωσιν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὸ κατ' ἀποκοπὴν τμῆμα τοῦ ἑλληνικοῦ φόρου, καθοριζομένων ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ ἐπὶ συντελεστῇ προβλεπομένων ὑπὸ τῆς Βελγικῆς νομοθεσίας.

δ) Κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας του, τὸ Βέλγιον χορηγεῖ τὰς προβλεπομένας εἰς τὸ ἐδάφιον γ ἐκπτώσεις διὰ τὰ ἀναφερόμενα ἐπίσης εἰς τὴν παράγραφον ταύτην εἰσοδήματα, τὰ ὁποῖα φορολογοῦνται εἰς Ἑλλάδα δυνάμει τῆς συμβάσεως καὶ τῶν γενικῶν διατάξεων τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας, ὁσάκις ταῦτα τυγχάνουν ἐν Ἑλλάδι προσωρινῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου δυνάμει εἰδικῶν νομοθετικῶν διατάξεων αἱ ὁποῖαι σκοπὸν ἔχουν νὰ εὐνοήσουν τὰς ἐπενδύσεις χρησίμους διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας τῆς Ἑλλάδος.

ε) Ὁσάκις Ἑταιρεία κάτοικος τοῦ Βελγίου ἔχει εἰς τὴν κυριότητά της μετοχὰς ἢ μερίδια εἰς Ἑταιρείαν κατὰ μετοχάς, κάτοικον Ἑλλάδος, καὶ ὑποκειμένην ἐντὸς τοῦ Κράτους τούτου εἰς τὸν φόρον τὸν ἀναφερόμενον εἰς τὸ ἄρθρον 2, παράγραφος 3, Β — ἐδάφιον 6, τὰ μερίσματα τὰ διανεμόμενα εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς τελευταίας ταύτης Ἑταιρείας ἀπαλλάσσονται εἰς Βέλγιον ἐκ τοῦ φόρου τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ ἄρθρον 2, παρ. 3, Α — ἐδάφιον 6, ἐν τῷ μέτρῳ καθ, ὃ ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη θὰ παρήχετο ἐὰν ἀμφότεραι αἱ Ἑταιρεῖαι ἦσαν κάτοικοι τοῦ Βελγίου. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἀποκλείει τὴν προκαταβολὴν ἐπὶ τῶν μερισμάτων τούτων τῆς προεισπράξεως ἐπὶ εἰσοδήματος ἐκ κινητῶν ἀξιῶν ἀπαιτητῆς συμφώνως πρὸς τὴν βελγικὴν νομοθεσίαν.

στ) ὁσάκις Ἑταιρεία κάτοικος τοῦ Βελγίου εἶχε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἑταιρικῆς χρήσεως μιᾶς Ἑταιρείας κατὰ

μετοχὰς κατοίκου τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑποκειμένης εἰς τὸν φόρον ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν νομικῶν προσώπων ἐντὸς τοῦ Κράτους τούτου, τὴν ἀποκλειστικὴν κυριότητα μετοχῶν ἢ μεριδίων τῆς τελευταίας ταύτης Ἑταιρείας, αὕτη ἀπαλλάσσεται ὡσαύτως ἐκ τῆς προεισπράξεως ἐπὶ εἰσοδήματος ἐκ κινητῶν ἀξιῶν ἡ ὁποία εἶναι ἀπαιτητή, συμφώνως πρὸς τὴν βεγλικὴν νομοθεσίαν, ἐπὶ τῶν μερισμάτων τῶν μετοχῶν ἢ τῶν μεριδίων τούτων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅπως ζητήσῃ τοῦτο ἐγγράφως τὸ βραδύτερον ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ὁριζομένης διὰ τὴν ὑποβλολὴν τῆς ἐτησίας δηλώσεως της, δεδομένου ὅτι κατὰ τὴν ἐκ νέου διανομὴν εἰς τοὺς ἰδίους αὐτῆς μετόχους τῶν μερισμάτων τούτων τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς τὴν προείσπραξιν ἐπὶ εἰσοδήματος ἐκ κινητῶν ἀξιῶν, ταῦτα δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκπεσθοῦν ἐκ τῶν διανεμομένων μερισμάτων τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς τὴν προείσπραξιν ἐπὶ εἰσοδήματος ἐκ κινητῶν ἀξιῶν. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ὁσάκις ἡ πρώτη ἑταιρεία ἐπέλεξε νομίμως διὰ τὴν φορολογίαν τῶν κερδῶν της τὸν φόρον τῶν φυσικῶν προσώπων.

V. Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 24.

Μὴ διακριτικὴ μεταχείρισις.

1. Οἱ ὑπήκοιοι ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον Κράτος εἰς οὐδεμίαν φορολογίαν ἢ σχετικὴν ὑποχρέωσιν, ἡ ὁποία εἶναι διάφορος ἢ βαρυτέρα ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόκεινται ἢ θὰ δύνανται νὰ ὑπαχθοῦν οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους εὑρισκόμενοι ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας.

2. Ὁ ὅρος «ὑπήκοοι» ὑποδηλοῖ:

α) Ἅπαντα τὰ φυσικὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα κέκτηνται τὴν ὑπηκοότητα ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους.

β) Ἁπάσας τὰς Ἑταιρείας τὰς συνεστημένας συμφώνως πρὸς τὴν ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίαν εἰς ἓν συμβαλλόμενον Κράτος.

3. Οἱ ἀπάτριδες δὲν ὑπόκεινται ἐντὸς ἑνὸς συμβαλλομένου Κράους εἰς οὐδεμίαν φορολογίαν ἢ σχετικὴν ὑποχρέωσιν ἡ ὁποία εἶναι διάφορος ἢ βαρυτέρα ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόκεινται ἢ θὰ δύνανται νὰ ὑπαχθοῦν οἱ ὑπήκοοι τοῦ Κράτους τούτου εὑρισκόμενοι ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας.

4. Τὰ φυσικὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα εἶναι κάτοικοι ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους καὶ τὰ ὁποῖα φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον Κράτος, ἀπολαύουν ἐντὸς τοῦ Κράρους τούτου, — διὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν φόρων τῶν ὑπολογιζομένων συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους, ἐπὶ προοδευτικῷ συντελεστῇ ἢ ἐπὶ μειωμένης βάσεως — τῶν ἐξαιρέσεων, ἀπαλλαγῶν, ἐκπτώσεων ἢ ἑτέρων πλεονεκτημάτων τῶν χορηγουμένων διὰ τὰ οἰκογενειακὰ βάρη των, εἰς τοὺς ὑπηκόους — φυσικὰ πρόσωπα — τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους κατοικοῦντες ἐν αὐτῷ.

5. Ἡ φορολογία μονίμου ἐγκαταστάσεως, τὴν ὁποίαν ἐπιχείρησις ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους διατηρεῖ εἰς τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον Κράτος, δὲν ἐπιβάλλεται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος κατὰ τρόπον ὀλιγώτερον εὐνοϊκὸν τῆς φορολογίας τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους αἱ ὁποῖαι ἀσκοῦν τὴν ἰδίαν δραστηριότητα.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν παρεμποδίζει ὅπως, τὰ κέρδη τὰ κτώμενα ὑπὸ τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως, τὴν ὁποίαν διαθέτει ἐντὸς ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους μία ἑταιρεία κάτοικος τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἢ ἑτέρα ὁμὰς προσώπων ἔχουσα τὴν ἕδραν τῆς πραγματικῆς διευθύνσεώς της εἰς τὸ ἕτερον τοῦ Κράτους φορολογηθοῦν ἐν τῷ συνόλῳ εἰς τὸ πρῶτον Κράτος ἐπὶ συντελεστῇ ὁ ὁποῖος καθορίζεται ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας του, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ συντελεστὴς οὗτος δὲν ὑπερβαίνει τὸν ἀνώτατον συντελεστὴν τοῦ φόρου ὁ ὁποῖος ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ συνόλου ἢ μέρους τῶν κερδῶν τῶν ἑταιρειῶν κατοίκων τοῦ πρώτου τούτου Κράτους.

6. Ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 9, οἱ τόκοι, δικαιώματα καὶ ἕτεροι δαπάναι καταβαλλόμεναι ὑπὸ ἐπιχειρήσεως ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἐκπίπτονται διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν φορολογητέων κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὡς ἐὰν εἶχον καταβληθῇ εἰς κάτοικον τοῦ πρώτου Κράτους.

7. Αἱ ἐπιχειρήσεις ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους, τῶν ὁποίων τὸ κεφάλαιον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἀνήκει ἢ ἐλέγχεται ὑφ' ἑνὸς ἢ πλειόνων κατοίκων τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸ πρῶτον συμβαλλόμενον Κράτος εἰς οὐδεμίαν φορολογίαν ἢ σχετικὴν ὑποχρέωσιν ἡ ὁποία εἶναι διάφορος ἢ βαρυτέρα ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόκεινται ἢ δύνανται νὰ ὑπαχθοῦν αἱ ἕτεραι ἐπιχειρήσεις τοῦ αὐτοῦ εἴδους τοῦ πρώτου τούτου Κράτους.

8. Ὁ ὅρος «φορολογία» ὑποδηλοῖ ἐν τῷ παρόντι ἄθρρῳ, τοὺς πάσης φύσεως ἢ κατονομασίας φόρους.

Ἄρθρον 25.

Διαδικασία ἀμοιβαίου διακανονισμοῦ.

1. Ὁσάκις κάτοικος ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους κρίνει ὅτι τὰ λαμβανόμενα μέτρα ὑπὸ ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους ἢ ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν συνεπάγονται ἢ θὰ συνεπάγωνται δι' αὐτὸν διπλῆν φορολογίαν ἡ ὁποία δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν παροῦσαν σύμβασιν, δύναται, ἄνευ βλάβης τῶν προσφυγῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας τῶν κρατῶν τούτων, νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν τοῦ συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποίου εἶναι κάτοικος καὶ ἠτιολογημένην αἴτησιν περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς φορολογίας ταύτης. Ἡ αἴτησις αὕτη δέον νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν ὑπολογιζομένης ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως ἐπιβολῆς ἢ τῆς εἰσπράξεως εἰς τὴν πηγὴν τῆς δευτέρας φορολογίας.

2. Ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν παράγραφον 1 ἁρμοδία ἀρχή, προσπαθεῖ' ἐὰν ἡ αἴτησις κρίνεται ὑπ' αὐτῆς ἠτιολογημένη καὶ ἐὰν δὲν δύναται νὰ ἐξεύρῃ ἡ ἰδία ἱκανοποιητικὴν λύσιν νὰ ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα διὰ συμβιβασμοῦ μετὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους, προκειμένου νὰ ἀποφευχθῇ ἡ διπλῆ φορολογία ἡ ὁποία δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν σύμβασιν.

3. Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἐπιδιώκουν διὰ συμβιβασμοῦ, νὰ ἄρουν τὰς δυσκολίας ἢ νὰ ἐξαλείψουν τὰς ἀμφιβολίας τὰς ὁποίας δύναται νὰ δημιουργίσῃ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς συμβάσεως.

4. Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, συμφώνοῦν ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν διοικητικῶν μέτρων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως καὶ κυρίως ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν δικαιολογητικῶν τὰ ὁποῖα δέον νὰ προσκομίσουν οἱ κάτοικοι ἑκάστου Κράτους διὰ νὰ τύχουν εἰς τὸ ἕτερον Κράτος τῶν ἀπαλλαγῶν ἢ ἐκπτώσεων ἐκ φόρων προβλεπομένων εἰς τὴν σύμβασιν ταύτην.

Ἄρθρον 26.

Ἀνταλλαγὴ πληροφοριῶν.

1. Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἀνταλλάσσουν τὰς πληροφορίας τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως καὶ τὴν ἀποτροπὴν τῆς φοροδιαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους τοὺς προβλεπομένους ὑπ' αὐτῆς.

Πᾶσα πληροφορία οὕτω λαμβανομένη δέον νὰ τηρῆται ἀπόρρητος· δὲν δύναται νὰ ἀνακοινωθῇ, ἐκτὸς τοῦ φορολογουμένου ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, εἰς μὴ μόνον εἰς τὸ πρόσωπον ἢ τὰς ἀρχὰς τὰς ἐπιφορτισμένας μὲ τὴν ἐπιβολὴν ἢ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν φόρων καὶ ἀπαιτήσεων καὶ προσφυγῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τοὺς φόρους τούτους ὡς καὶ εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς ἐν ὄψει ποινικῆς διώξεως.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 δὲν δύνανται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ἑρμηνευθοῦν ὡς ἐπιβάλλουσαι εἰς ἓν ἐκ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν τὴν ὑποχρέωσιν:

α) νὰ λάβῃ διοικητικὰ μέτρα ἀντιβαίνοντα πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ νομοθεσίαν ἢ τὴν διοικητικὴν πρακτικήν του ἢ πρὸς τὴν νομοθεσίαν καὶ διοικητικὴν πρακτικὴν τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους·

β) νὰ παρέχῃ πληροφορίας αἱ ὁποῖαι δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ληφθοῦν βάσει τῆς ἰδίας αὐτοῦ νομοθεσίας ἢ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ὁμαλῆς διοικητικῆς πρακτικῆς αὐτοῦ ἢ τῶν ἀντιστοίχων τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους·

γ) νὰ μεταδώσῃ πληροφορίας αἱ ὁποῖαι θὰ ἀπεκάλυπτον ἐμπορικόν, βιομηχανικὸν ἢ ἐπαγγελματικὸν μυστικὸν ἢ ἐμπορικὴν μέθοδον, ἢ πληροφορίας τῶν ὁποίων ἡ μετάδοσις θὰ ἦτο ἀντίθετος πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν.

Ἄρθρον 27.

Ἀμοιβαία βοήθεια κατὰ τὴν εἴσπραξιν.

1. Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ἀναλαμβάνουν νὰ παρέχουν ἀμοιβαίαν βοήθειαν καὶ ὑποστήριξιν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς γνωστοποιήσεως καὶ εἰσπράξεως κυρίως τῶν φόρων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 2, ὡς καὶ τῶν προσαυξήσεων, προσθέτων, τόκων, ἐξόδων καὶ προστίμων μὴ ποινικοῦ χαρακτῆρος.

2. Τῇ αἰτήσει τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους κοινοποιεῖ καὶ εἰσπράττει συμφώνως πρὸς τὰς νομοθετικὰς καὶ κανονιστικὰς διατάξεις τὰς ἐφαρμοζομένας ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ρηθέντων φόρων τοῦ τελευταίου τούτου Κράτους, τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν παράγραφον 1 φορολογικὰς ἀπαιτήσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπαιτηταὶ εἰς τὸ πρῶτον Κράτος. Αἱ ἀπαιτήσεις αὗται δὲν ἀπολαύουν οὐδενὸς προνομίου ἐντὸς τοῦ οἰκείου διὰ τὴν εἴσπραξιν Κράτους καὶ τοῦτο δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ μέτρα ἐκτελέσεως μὴ ἐπιτρεπόμενα ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν καὶ κανονιστικῶν διατάξεων τοῦ ἀπαιτοῦντος Κράτους.

3. Αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν παράγραφον 2 αἰτήσεις, συνοδεύονται πρὸς ὑποστήριξίν των ὑπὸ ἐπισήμου ἀντιγράφου τῶν ἐκτελεστῶν τίτλων συνοδευομένων, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει, ὑπὸ ἐπισήμου ἀντιγράφου ἀποφάσεων ὁριστικῶν καὶ τελεσιδίκων.

4. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς φορολογικὰς ἀπαιτήσεις αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον προσφυγῆς ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους δύναται, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων της, νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους νὰ λάβῃ τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τούτου συντηρητικὰ μέτρα· αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως 3 ἐφαρμόζονται MUTATIS MUTANDI, ἐπὶ τῶν μέτρων τούτων.

5. Τὸ ἄρθρον 26. παράγραφος 1, ἐδάφιον 2, ἐφαρμόζεται ἐπίσης ἐπὶ πάσης πληροφορίας περιερχομένης κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς γνῶσιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τοῦ αἰτουμένου Κράτους.

6. Οἱ Ὑπουργοὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ οἱ ἐξουσιοδοτημένοι πληρεξούσιοί των, ἐπικοινωνοῦν ἀπ' εὐθείας μεταξύ των διὰ τοὺς προβλεπομένους εἰς τὰ ἄρθρα 25, 26 καὶ 27 σκοπούς.

Ἄρθρον 28.

Περιορισμὸς τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς συμβάσεως.

1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 23 παράγραφος 2 περίπτωσις ζ' αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν περιορίζουν τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προνόμια τὰ ὁποῖα χορηγοῦνται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὸ ἄρθρον 2.

2. Αἱ διατάξεις αὗται δὲν παραβλέπουν τὰ φορολογικὰ προνόμια τῶν ὁποίων ἀπολαύουν τὰ μέλη τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ἀποστολῶν δυνάμει, εἴτε γενικῶν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου, εἴτε διατάξεων εἰδικῶν συμφωνιῶν.

V.I Τελικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 29.

Ἀναστολὴ τῶν ἀποτελεσμάτων προγενεστέρας συμβάσεως.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἡ παροῦσα σύμβασις καὶ δι' ὅσον χρονικὸν διάστημα αὕτη θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τῆς συμφωνίας τῆς συνομολογηθείσης μεταξὺ τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ἑλλάδος, δι' ἀνταλλαγῆς τῶν ἀπὸ 15 καὶ 23 Ἰουνίου 1954 ἐπιστολῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀμοιβαίας φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς τῶν κερδῶν τῶν πραγματοποιουμένων ὑπὸ ναυτιλιακῶν ἢ ἀεροπορικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς διεθνῆ ἐπικοινωνίαν, θὰ παύσουν ἐφαρμοζόμεναι.

Ἄρθρον 30.

Ἔναρξις ἰσχύος.

1. Ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ κυρωθῇ καὶ οἱ τίτλοι κυρώσεως θὰ ἀνταλλαγοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἐν Βρυξέλλαις.

2. Ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν ἡ ὁποία ἕπεται τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν τίτλων κυρώσεως καὶ θὰ ἐφαρμοσθῇ.

α) ἐπὶ τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν πηγὴν φόρων διὰ τὰ εἰσοδήματα τὰ ὁποῖα ἐκτήθησαν ἢ κατεβλήθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1967·

β) ἐπὶ τῶν ἑτέρων φόρων τῶν ἐπιβαλλομένων ἐπὶ εἰσοδημάτων φορολογικῶν περιόδων ληγουσῶν τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1966 καὶ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην.

Ἄρθρον 31.

Καταγγελία.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ ἐξακολουθήσῃ ἰσχύουσα ἐπ' ἀόριστον πλὴν ὅμως ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ δύναται μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου συμπεριλαμβανομένης παντὸς πολιτικοῦ ἔτους ἀπὸ τοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἐπικυρώσεώς της νὰ καταγγείλῃ ταύτην ἐγγράφως καὶ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, εἰς τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον Κράτος. Εἰς περίπτωσιν καταγγελίας πρὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ἡ σύμβασις θὰ ἐφαρμόσθῇ διὰ τελευταίαν φοράν:

α) ἐπὶ τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν πηγὴν φόρων διὰ τὰ εἰσοδήματα τὰ ὁποῖα ἐκτήθησαν κανονικῶς ἢ κατεβλήθησαν, τὸ ἀργότερον, τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τούτου·

β) ἐπὶ τῶν ἑτέρων φόρων τῶν ἐπιβαλλομένων ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν φορολογικῶν περιόδων αἱ ὁποῖαι ἐκλείσθησαν κανονικῶς, τὸ ἀργότερον, τὴν 30ὴν Δεκεμβρίου τοῦ ρηθέντος ἔτους.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ πληρεξούσιοι τῶν δύο Κρατῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν καὶ ἔθεσαν ἐπ' αὐτῆς τὰς ἑαυτῶν σφραγῖδας.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 24ην Μαΐου 1968 εἰς δύο ἀντίτυπα, εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν, εἰς φλαμανδικὴν γλῶσσαν καὶ εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τῶν τριῶν κειμένων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν.

Εἰς περίπτωσιν ἀσυμφωνίας μεταξὺ τῶν κειμένων αὐθεντικὸν κείμενον τυγχάνει τὸ εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν κείμενον.

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Διὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου
SELYS LONGCHAMPS

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Α. ΒΗΚΑΣ
Ἀκόλουθος Πρεσβείας

ΤΕΛΙΚΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως συνομολογηθείσης σήμερον μεταξὺ τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ἑλλάδος ἀποσκοπούσης τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ρύθμισιν ὡρισμένων ἑτέρων ζητημάτων ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, οἱ ὑπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν κάτωθι διατάξεων, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν μέρος τοῦ συνόλου τῆς συμβάσεως αὐτῆς.

1. Ὁρισμὸς τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως

Εἰς ἄρθρον 5, παράγραφος 2, στ.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται, ὑπὸ τὰς ἰδίας προϋποθέσεις εἰς τὴν ἐγκατάστασιν τὴν ὁποίαν ἐπιχείρησις ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους θὰ ἐχρησιμοποίει εἰς τὸ ἕτερον Κράτος διὰ τὴν πραγματοποίησιν μελετῶν ἢ ἐρευνῶν εἰς τοῦτο ἢ διὰ τὴν εἰς τοῦτο παροχὴν ὑπηρεσιῶν τεχνικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς φύσεως, καθόσον αἱ μελέται ἢ ἐργασίαι αὗται ἐμπίπτουν εἰς τὸ πλαίσιον τῆς τακτικῆς δραστηριότητός της.

2. Κέρδη τῶν ἐπιχειρήσεων.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7, παράγραφος 1.

Ὁσάκις τὸ δικαίωμα τῆς φορολογίας τῶν κερδῶν ἐπιχειρήσεως ἐκμεταλλευομένης ὑπὸ ἑταιρείας —ἐκτὸς τῆς ἑταιρείας κατὰ μετοχὰς —κατοίκου ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους παρέ-

χεται εἰς ἓν συμβαλλόμενον Κράτος δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7, παράγραφος 1, οὐδεμία διάταξις παρακωλύει τὸ Κράτος τοῦτο νὰ φορολογήσῃ τὰ ρηθέντα κέρδη ἐπ' ὀνόματι τῶν ἑταίρων τῆς ἑταιρείας αὐτῆς.

3. Ναυτιλιακαὶ ἐπιχειρήσεις.

Εἰς ἄρθρον 8, παράγραφος 1α.

Ὁσάκις τὰ πλοῖα τὰ νηολογημένα εἰς ἓν συμβαλλόμενον Κράτος ἢ ἐφωδιασμένα μὲ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα ὑπ' αὐτοῦ, ἐκμεταλλεύωνται ὑπὸ ἐπιχειρήσεως ἐχούσης τὴν ἕδραν τῆς πραγματικῆς διευθύνσεώς της εἰς τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον Κράτος τὰ προβλεπόμενα εἰς τὴν διάταξιν ταύτην εἰσοδήματα φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

4. Μερίσματα.

Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν διὰ τροποποιήσεως τῆς ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως νομοθεσίας τὰ προβλεπόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 10, παράγραφος 2, 6 μερίσματα δὲν θὰ ἐξεπίπτοντο πλέον ἐκ τοῦ καθαροῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος τῆς ἑταιρείας τοῦ ὑποκειμένου εἰς τὸν ἑλληνικὸν φόρον ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν νομικῶν προσώπων, αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν θέλουν προέλθῃ εἰς συνεννοήσεις διὰ νὰ ἀναθεωρήσουν, ἐν πνεύματι ἀμοιβαιότητος, τὸν προβλεπόμενον εἰς τὸ ρηθὲν ἄρθρον 10 παράγραφος 2, 6 ἀνώτατον συντελεστήν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 24ην Μαΐου 1968 εἰς δύο ἀντίτυπα, εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν, εἰς φλαμανδικὴν γλῶσσαν καὶ εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Διὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου
SELYS LONGCHAMPS

Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Α. ΒΗΚΑΣ
Ἀκόλουθος Πρεσβείας

CONVENTION

entre la Grèce et la Belgique
en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôt sur le revenu.

SA MAJESTE LE ROI DES HELLENES
et
SA MAJESTE LE ROI DES BELGES

DESIREUX d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu, ont décidé de conclure une convention et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, à savoir :

SA MAJESTE LE ROI DES HELLENES

Son Excellence Monsieur Panayotis Pipinelis, Ministre des Affaires Etrangères,

SA MAJESTE LE ROI DES BELGES

Son Excellence le Comte de Selys Longchamps, Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire,

LESQUELS, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

I. Champ d'application de la convention

Article 1.

Personnes visées

La présente convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou de chacun des deux Etats.

Article 2.

Impôts visés

1. La présente convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte de chacun des Etats contractans, de ses subdivisions politiques et de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu les impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments du éléments du revenu–que ces impôts soient calculés suivant le régime général ou sur des bases particulières –y compris les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, ainsi que les plus–values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la convention sont notamment :

A. En ce qui concerne la Belgique :

a) l'impôt des personnes physiques;
b) l'impôt des sociétés;
c) l'impôt des personnes morales;
d) l'impôt des non–résidents;

y compris les précomptes et les compléments de précomptes, les centimes additionnels auxdits impôts et précomptes ainsi que la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques (ci–après dénommés «l'impôt belge»).

B. En ce qui concerne la Grèce :

a) l'impôt sur le revenu des personnes physique;
b) l'impôt sur le revenu des personnes morales;
c) l'impôt sur les navires;

y compris ceux de ces impôts qui sont calculés sur des bases particulières ainsi que les taxes complémentaires aux impôts précités et les contributions calculées sur le montant de ceux–ci (ci–après dénommés «l'impôt grec»).

4. La convention s'appliquera aussi aux impôts futurs de nature identique ou analogue qui s'ajouteraient aux inpôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiqueront à la fin de chaque année les modifications apportées à leurs législations fiscales respectives.

II. DEFINITIONS

Article 3.

Dispositions générales

1. Au sens de la présente convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) le terme «Belgique» employé dans un sens géographique désigne le territoire du Royaume de Belgique; le terme «Grèce» employé dans le même sens désigne le territoire du Royaume de Grèce;

b) les expressions «un Etat contractant» et l'autre Etat contractant désignent, suivant le contexte, la Belgique ou la Grèce;

c) le terme «personne» comprend les personnes physiques et les sociétés;

d) le terme «société» désigne toute personne morale ou toute autre entité qui est imposable comme telle sur ses revenus dans l'Etat dont elle est un résident;

e) les expressions «entreprise d'un Etat contractant» et «entreprise de l'autre Etat contractant» désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

f) l'expression «autorités compétentes» désigne :

(1) en ce qui concerne la Belgique, l' autorité compétente suivant sa législation nationale, et

(2) en ce qui concerne la Grèce, le Ministre des Finances ou son délégué.

2. Pour l'application de la convention par un Etat contractant, toute expression qui n'est pas autrement définie a le sens qui lui est attribué par la législation dudit Etat régissant les impôts qui font l'objet de la convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4.

Domicile fiscal

1. Au sens de la présente convention, l'expression «résident(e) d'un Etat contractant» désigne toute personne dont le revenu est assujetti à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue.

2. Lorsque, selon la disposition du paragrphe 1, une personne physique est considérée comme résidente de chacun des Etats contractants, le cas est résolu d' après les règles suivantes:

a) cette personne est considérée comme résidente de l'Etat contractant où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Lorsqu'elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans chacun des Etats contractants, elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) si l'Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé ou qu' elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats contractants, elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant ou elle séjourne de façon habituelle;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans chacun des Etats contractants ou qu'elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité;

d) si cette personne possède la nationalité de chacun des Etats contractants ou qu'elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon la disposition du paragraphe 1, une société est considérée comme résidente de chacun des Etats contractants, elle est réputée résidente de l'Etat contractant où se trouve son siège de direction effective.

Article 5.

Etablissement stable

1. Au sens de la présente convention, l'expression «établissement stable» désigne une installation fixe d' affaires où l'entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. l'expression «établissement stable» comprend notamment:

a) un siège de direction;
b) une succursale;
c) un bureau;
d) une usine;
e) un atelier;
f) une mine, une carrière ou tout autre lieu d'exploitation de ressurces naturelles;
g) un chantier de construction ou de montage dont la durée dépasse douze moins.

3. On ne considère pas qu'il y a établissement stable

a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) une installation fixe d'affaires est utilisée, pour l'entreprise, aux seules fins de publicité, de fourniture d'informations, de recherches scientifiques ou d'activités analogues qui ont un caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) une entreprise d'un Etat contractant, sant tomber dans le champ d'application des paragraphes 2 et 4, se borne à donner en location, affermage ou concession dans l'autres Etat contractant, des installations quelconques, du matériel ou des biens et droits visés à l'article 12, paragraphe 3.

4. Une personne–autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant visé au paragraphe 5– qui agit dans un Etat contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat contractant est considérée comme constituant un établissement stable de l'entreprise dans le premier Etat si elle y conclut habituellement des contrats au nom de celle–ci, à moins que l'activité de cette personne ne soit limitée à l'achat de marchandises pour cette entreprise.

5. On ne considère pas qu'une entreprise d'un Etat contractant a un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

6. Le fait qu'une société résidente d'un Etat contractant contrôle—ou est contrôlée par—une société résedente de l'autre Etat contractant ou une société qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d' un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui–même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

III. IMPOSITION DES REVENUS

Article 6.

Revenus de biens immobiliers

1. Les revenus provenant de biens immobiliers sont imposables dans l'Etat contractant où ces biens sont situés.

2. L'expression «biens immobiliers» est définie conformément au droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression englobe en tout cas les accessoires, le cheptel mort ou vif fes exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des diens immobiliers et les droits à des redevances variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres richesses du sol; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. La disposition du paragraphe 1 s'applique aux revenus provenant de l'exploitation ou de la jouissance directes, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession li bérale.

Article 7.

Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d' une telle façon les bénéfices de l'entreprise sont imposa-

bles dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit étéblissement stable.

2. Sans pré judice de l'application du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte et séparée exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et agissant en toute indépendance.

3. Dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépesnes exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses raisonnables de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où rst situé cet établissement stable soit ailleurr.

4. A défaut de comptabilité règulière ou d'autres élements probants permettant de détérminer le montant des bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant, qui est imputable à son établissement stable situé dans l'autre Etat, l'impôt peut notament être établi dans cet autre Etat conformèment à sa propre législation, compte tenu des bénéfices normaux d'entreprises du même Etat se livrant à la même activité ou à des activités analogues dans des conditions identiques analogues.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait que cet établissement stable à simplement acheté des marchanidises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont calculés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices d'une entreprise comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de cette convention, les dispositions du présent article ne font pas obstacle à l'application des dispositions de ces autres articles pour la taxation de ces éléments de revenu.

Article 8.

Entreprises de navigation maritime ou aérienne

1. Par dérogation à l'article 7, paragraphes 1 à 6 :

a) les revenus provenant de l'exploitation de navires en trafic international sont imposambles dans l'Etat contractant sur le territoire duquel ces navires sont immatriculés ou par lequel ils ont été munis de lettres de mer ;

b) les revenus provenant de l'exploitation d'aéronefs en trafic international sont imposambles dans l'Etat contractant où est situé le siege de la direction effective de l'entreprise.

2. Si le siège de la direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est réputé situé dans l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou, à défaut de port d'attache dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

Article 9.

Entreprises interdépendantes

Lorsque :

Une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au financement d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au financement d'une entreprise d'un Etat contractant et d'yune entreprise de l'autre Etat contractant, et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions acceptées ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient conclues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été obtenus par l'une des entreprises, mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

Article 10

Dividendes

1. Les dividendes attribués par une société rèsidente d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes peuvent être imposés dans l'Etat contractant dont la société qui attribue les dividendes est un résident et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 15 p.c. du montant brut des dividendes, lorsqu' il s'agit de dividendes attribués par une société résidente de la Belgique ;

b) 25 p.c. du montant brut des dividendes, lorsqu' il s'agit de dividendes attribués par une société résidente de la Grèce.

Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de cette limitation.

3. Le paragraphe 2 ne peut avoir pour effet de limiter

1o L'imposition d'une societé résidente d'un Etat contractant sur les bénéfices qui servent au paiement de ses dividendes ;

2o L'imposition d'une société résidente de la Belgique en cas de rachat de ses propres actions ou parts ou à l' occasion du partage de son avoir social.

4. Le terme «dividendes» employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de fondateurs ou autres parts bénéficiaires, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

Ce terme désigne également les revenus–même attribués sous la forme d'intérêts–imposables au titre de revenus de capitaux investis par les associés dans les sociétés autres que les sociétés par actions, résidentes de la Belgique.

5. Le paragraphe 2 ne s'applique pas lorsque le bénéficiaire des dividendes, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, un établissement stable auquel se rattache effectivement la participation génératrice des dividendes. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables; cellesci ne font pas obstacle à la perception des impôts dûs à la source sur ces dividendes conformément à la législation de cet autre Etat contractant.

6. Lorsqu'une société résidente d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Eta contractant, cet autre Etat ne peut, sauf dans lre cas visé au paragraphe 5, percevoir aucun impôt sur les dividendes attribués par cette société à un résident du premier Etat, ni aucun impôt au titre d'imposition complémentaire des bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes distribués ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11

Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et attribués à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts peuvent être imposés dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la légi-

slation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 10 p.c. du montant des intérêts, lorsqu'il s'agit d'intérêts provenant de Belgique et attribués à un résident de la Grèce ;

b) 15 p.c. du montant des intérêts, lorsqu'il s'agit d'intérêts provenant de Grèce et attribués à un résident de la Belgique.

Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de cette limitation.

3. Le terme «intérêts» employé dans le présent article désigne les revenus des fonds publics, des obligations d'emprunts, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices, et des créances ou dépôts de toute nature, ainsi que les lots d'emprunts et tous autres produits soumis au même régime que les revenus de sommes prêtées ou déposées par la législation fiscale de l'Etat d'où proviennent les revenus. Ce terme ne comprend pas les intérêts assimilés à des dividendes par l'article 10, paragraphe 4, alinéa 2.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des intérêts, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant d' où proviennent ceux–ci un établissement stable auquel se rattache effectivement la créance ou le dépôt générateur de ces revenus. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

5. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui–même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel l'emprunt générateur des intérêts a été contracté et qui supporte comme telle la charge de ceux–ci, ces intérêts sont réputés provenir

6. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le créancier ou déposant ou que l'un et l'autre entretiennent avec ĩhès ĩt'èèèès ĩhèèsohhès' ĩlè l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des intérêts attribués, compte tenu de la créance ou du dépôt pour lequel ils sont versés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le créancier ou déposant en l'adsence de pareilles relations, la limitation de taux prévue au paragraphe 2 ne s'applique qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des intérêts est imposable, conformément à sa législation nationale, dans l'Etat contractant d'où proviennent les intérêts.

Article 12.

Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et attribuées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances peuvent être imposées dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais l'impot ainsi établi ne peut excéder 5 p.c. de leur montant brut.

Les autorités compétentes des deux Etats s'entendent sur les èmodalités d'application de cette limitation.

3. Le terme «redevances» employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d' auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la conçcession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ne constituant pas un bien immobilier visé à l'article 6 et pour des informations ayant trait â une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des redevances, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant d'où elles proviennent un établissement stamble auquel se rattache effectivement le droit ou le bien générateur des redevances. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui–même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des redevances a été conclu et qui supporte comme telle la charge de celles-ci, ces redevances sont réputées provenir de l'Etat contractant où est situé l'établissement stable.

6. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le créancier ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des redevances attribuées, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont versées, excède le montant normal dont seraient convenus le débiteur et le créancier en l' absence de pareilles relations, la limitation de taux prévue au patragraphe 2 ne s'applique qu'à ce dernier montant. Dans, ce cas, la partie excédentaire des redevances est imposable, conformément à sa législation nationale, dans l'Etat contractant d'où proviennent les redevances.

Article 13.

Gains en capital

1. Les gains provenant de l'aliénation des biens immobiliers, tels qu'ils sont définis à l'article 6, parargraphe 2, sont imposambles dans l'Etat contractant où ces biens sont situées.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobilièrs faisant partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l' autre Etat contractant, ou de biens mobiliers constitutifs d'une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'un profession libérale, y compris de tels gains provenant de l'aliénation globale de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat. Les règles prévues à l'article 7, paragraphes 2 et 3, s'appliquent à la détermination du montant de ces gains.

Toutefois, les gains provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ainsi que des biens mobiliers affectés à leur exploitation, sont imposambles dans l'Etat contractant ou les revenus provenant de l'exploitation de ces navires ou aéronefs sont imposables en vertu de l'article 8.

3. Les gains provenant de l'aliénation de tous autres biens, y compris une participation-ne fainsant pas partie de l'actif d'un établissement stable visé au paragraphe 2, alinéa Ier-dans une entreprise exploitée par une société par actions, ne sont imposambles que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14.

Profession libérales

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes de caractère analogue ne sont imposambles que dans cet Etat, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose d'une telle

base, les revenus sont imposambles dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables aux activités exercées à l'intervantion de ladite base fixe.

2. L'expression «professions libérales» comprend en particulier les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architects, dentistes et comptables.

Article 15.

Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 17, b, 18, 19, paragraphes 1 et 2, 20 et 21, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant recoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à se titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Par dérogation au paragraphe 1 et sous la réserve y mentionnée, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié non visé au paragraphe 3, exercé dans l'autre Etat contractant, ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) elles rétribuent l'activité exercés dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes–y compris la durée des interruptions normales du travail–n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année civile ;

b) les rémunérations sont payées par un employeur ou au nom d'un employeur qui n'est pas résident de l'autre Etat ; et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportés comme telle par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Par dérogation au paragraphe 1, les rémunération au titre d'un emploi salarié exercé :

a) A bord d'un navire exploité on trafic international sont imposables dans l' Etat auquel l'article 8, paragraphe 1, a, attribue le droit de taxation des revenus tirés de cette exploitation par l'employeur.

b) A bord d'un aéronef exploité en trafic international sont considérées comme se rapportant à une activité exercée dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise et sont imposables dans cet Etat.

Article 16.

Administrateurs et commissaires de sociétés par actions

1. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un autre organe analogue d'une société par actions, résidente de l'autre Etat contractant, sont imposambles dans cet autre Etat.

Cette disposition s'applique également aux rémunérations d'un associé commandité d'une société en commandite par actions, résidente de la Belgique.

2. Les rémunérations allouées à une personne visée au paragraphe 1 par un établissement stable situé dans l'Etat contractant autre que celui dont la société est un résident, pour l'exercice d'une activité journalière exercée dans cet établissement, sont imposambles dans cet autre Etat.

Article 17.

Artistes ou sportifs indépendants et activités connexes

Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15 :

a) les revenus que les professionnels du spectale, tels les artistes de théâtre, de cinéma, de la radio ou de le télévision et les musiciens, ainsi que les sportifs retirent de leurs activités personnelles indépendantes en cette qualité sont imposambles dans l'Etat contractant où ces activités sont exercées ;

b) la règle anoncée sub a s'applique également aux revenus des atcivités personnelles exercées à titre indépendant ou dans un emploi salarié, par toute personne contribuant à l'organisztion ou à l'exécution desdites prestations des professionnels du spectable ou du sport.

Article 18.

Pensions

Sous réserve des dispositions de l'article 19, paragraphes 1 et 2, les pensions et autres rémunérations similaires, versées à un résident d'un Etat contractant au tittre d'un emploi antérieur, nesont imposambles que dans cet Etat.

Article 19.

Rémunerations et pensions publiques

1. Les rémunérations, y compris les pensions, versées par un Etat contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement, soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique n'ayant pas la nationalité de l'autre Etat contractant, au titre de services rendus au premier Etat ou à l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, sont imposables dans ce premier Etat.

2. Les pensions et toutes autres allocations, périodiques ou non. payées en exécution de la législation sociale d'un Etat contractatt, par cet Etat, par l'une de ces subdivisions politiques ou collectivités locales ou par une personne morale ressortissant à son droit public, sont imposables dans cet Etat.

3. Le paragraph 1 ne s'applique pas aux rémunérations ou pensions versées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité commerciale ou industrielle exercée par l'un des Etats contractants ou par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20.

Professeurs

Les rémunétations quelconques des professeurs et autres membres du pesronnel enseignement, résidents d' un Etat contractant, qui séjournent temporairement dans l'autre Etat contractant pour y enseigner ou s'y livrer à des recherches scientifiques, pendant une période n'excédant par deux ans, dans une université ou dans une autre institution d'enseignement ou de recherche scientifique sans but lucratif, officiellement reconnue, ne sont imposambles que dans le premier Etat.

Article 21.

Etudiants, apprentis ou stagiaires

Un étudiant, un apprenti ou un stagiaire qui est, ou qui était auparavant, un résident d'un Etat contractant et qui séjourne temporairement dans l'autre Etat contractent à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, n'est pas imposable dans cet autre Etat :

— sur les sommes qu'il reçoit de sources situées en dehors de cet autre Etat pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation;

— sur les rémunérations qu'il perçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans cet autre Etat, à condition que l'ensemble desdites sommes et rémunérations n' excède pas pour une année d'imposition 120.000 F belges ou l'équivalent de cette somme en monnaie greeque au cours officiel du change.

Article 22.

Revenus non expressément mentionnés

Un résident d'un Etat contractant n'est pas impo-

sable dans l'autre Etat contractant sur les éléments de son revenu qui ne sont pas expressement mentionés dans les articles précédents si, suivant la législation du premier Etat, il y est imposable sur ces éléments de revenu.

Toutefois, si ces éléments de revenu sont compris dans les revenus imputables à un établissement stable ou à une base fixe, exploité dans cet autre Etat par lefit résident, ils sont imposables dans cet autre Etat.

IV. DISPOSITIONS PREVENTIVES DE LA DOULE IMPOSITION :

Article 23 .

1. Lorsqu'un résident de la Grèce reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la convention, sont imposambles en Belgiques, la Grèce deduit de l' impôt qu'elle perçoit sur les revenus de ce résident, un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en Belgique. Cette déduction s'effectue suivant les modalités prévues par la législation grecque relatives à l'imputation des impôts étrangers sur l'impôt grec; elle ne peut excéder la fraction de l'impôt grec, calculé avant la déduction, qui correspond aux revenus imposambles en Belgique.

2. En ce qui concerne les résidents de la Belgique la double imposition est évitée comme suit : /

a) les revenus imposables en Grèce conformément à cette convention—à l'exclusion des revenus visés sub c, e et f— sont exemptés d'inpôt belge. Cette exonération ne limite pas le droit de la Belgique d'appliquer, pour le calcul de l'impôt dû sur les autres revenus d'un tel résident le même taux que si les revenus susvisés n' avaient pas été exemptés;

b) lorsque, conformément à lègislation belge, des pertes subies par une entreprise de la Belguque dans un établissement stable situé en Grèce ont été effectivement déduites des bénéfices de cette entreprise pour son imposition en Belgique, l'exemption prévue sub a ne s'applique pas aux bénéfices d'autres périodes imposables qui sont imputables à cet établissement, mais ont été exemptés d'impôt en Gréce en raison de leur compensation avec lesdites pertes;

c) sous réserve des dispositions prévues sub e et f, lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des revenus imposables en Grèce en vertu de l'article 10, paragraphe 2, de l'article 11, paragraphes 2 et 6 ou de l'article 12, paragraphes 2 et 6 la Belgique accorde une déduction correspondant à la quotité forfaitaire d'impôt grec, déterminée dans les conditions et aux taux prévus par la législation belge;

d) par dérigation aux dispositions de salégislation nationale, la Belgique accorde les déductions prévues sub c également à raison des revenus visés à ce paragraphe qui sont imposables en Grèce en vertu de la convention et des dispositions générales de la législation hellénique, lorsqu'ils sont temporairement exemptés d'impôt par des dispositions légales particulières tendant à favoriser les investissements utiles au développement de l'économie nationale de la Grèce;

e) lorsqu'une société résidente de la Belgique a la propriété d'actions ou parts d'une société par actions, résidente de la Grece, et soumise dans cet Etat à l'impôt visé à l'article 2, paragraphe 3, B - b, les dividendes qui lui sont attribués par cette dernière société sont exemptés en Belgique de l'impôt vise à l'article 2, paragraphe 3, A - b, dans la mesure où cette exemption serait accordée si les deux sociétés étaient résidentes en Belgique. Cette disposition n'éxclut pas le prélèvement sur ces dividendes du précompte mobilier exigible suivant la législation belge;

f) lorsqu'une société résidente de la Belgique a eu, pendant toute la durée de l'exercice social d'une société par actions résidente de la Grèce et soumise dans cet Etat à l'impôt sur le revenu des personnes morales, la propriété exclusive d'actions ou parts de cette dernière société, elle est également exemptée du précompte mobilier exigible, suivant la législation belge, sur les dividendes de ces actions ou parts, à la condition d'en faire la demande par écrit au plus tard dans le délai prescrit pour la remise de sa déclaration annuelle, étant entendu que lors de la redostribution à ses propres actionnaires de ces dividendes non soumis au précompte mobilier, ceux - ci ne pourront être déduits des dividendes distribués passibles du précompte mobilier. Cette disposition n'est pas applicable lorque la première société a valablement opté pour l'imposition de ses bénéfices à l'impôt des personnes physiques.

V. DISPOSITIONS SPECIALES

Articles 24.

Non–discrimination

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat se trouvant dans la même situation.

2. Le terme «nationaux» désigne :

a) toutes les personnes physiques qui possèdent la nationalité d'un Etat contractant;

b) toutes les sociétés constituées conformément à la législation en vigueur dans un Etat contranctant.

3. Les apatrides ne sont soumis dans un Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet Etat se trouvant dans la même situation.

4. Les personnes physiques résidentes d'un Etat contractant qui sont imposables dans l'autre Etat, y bénéficient–pour l'assiette des impôts calculés, conformément à la législation de cet autre Etat, à des taux progressifs ou sur une base diminuée d'abattements–des exemptions, abattements à la base, déduction ou autres avantages, qui sont accordés, en raison de leurs charges de famille, aux nationaux–personnes physiques–de cet autre Etat qui en sont des résidents.

5. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité.

Cette disposition ne fait pas obstable à ce que les bénéfices imputables à l'établissement stable dont dispose dans un Etat contractant une société résidente de l'autre Etat contractant ou un autre groupement de personnnes ayant son siège de direction effective dans cet autre Etat, soient imposés globalement dans le premier Etat au taux fixé par sa législation nationale, à condition que celui–ci n'excéde pas le taux maximum de l' impôt applicable à l'ensemble ou à une fraction des bénéfices des sociétés résidentes de ce premier Etat.

6. Sauf en cas d'application de l'article 9, les intérêts, redevances et autres frais payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes condiditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat.

7. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le ca-

pital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou controlé par un ou plusieurs résidents de l'autte Etat contractant, ne sont soumises dans le ptemier Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujetties les autres entreprises de même nature de ce premier Erat.

8. Le terme «imposition» désigne, dans le présent article, les impôts de toute nature ou denomination.

Article 25

Procedure amiable

1. Lorsqu'un résident d'un Etat contracant estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par chacun des deux Etats entraînent ou entraîneront pour lui une double imposition non conforme à la présente convention, il peut, indépendamment des voies et délais de recours prévus par la législation nationale de ces Etats, adresser à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont il est un résident une demande écrite et motivée de révision de cette imposition. Cette demande doit être présentée dans un délai de deux ans à compter de la notification ou de la perception à la source de la seconde imposition.

2. L'autorité compétente visée au paragraphe 1 s'efforce, si la réclamantion lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'apporter une solution satisfaisante, de régler la question par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'eviter une double imposition non conforme à la convention.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peut donner lieu l'application de la convention.

5. Les autorités compétentes des Etats contractants se concertent au sujet des mesures administratives nécessaires à l'exécution des dispositions de la convention et notament au sujet des justifications à fournir par leà résidents de chaque Etat pour bénéficier dans l'autrs Etat des exemptions ou réductions d'impôts prévues à cette convention.

Article 26.

Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appli quer les dispositions de la convention et pour éviter l' évasion fiscale en ce qui concerne les impôts visés par celle-ci.

Tout renseignement ainsi obtenu doit être tenu secret; il ne peut être communiqué, en dehors du contribuable ou de son mandataire, qu'aux personnes ou autorités chargées de l'établissement ou du recouvrement des impôts visés par la présente convention et des réclamations et recours y relatifs, ainsi qu'aux autorités gudiciaïres en vue de poursuites pénales.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à l'un des Etats contractant l'obligation :

a) de prendre des dispositions administratives dérogeant à sa propre législation ou à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa propre législation ou dans le cadre desa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

c) de transmettre des renseingements qui révéleraient un secret commercial, industriel, proffessionnel ou un procédé commercial, ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27.

Assistance au recouvrement

1. Les Etats contractantes s'engagent à se prêter mutuellement aide et assistance aux fins de notifier et de recouvrer en principal, accroissements, additionnels, intérêts, frais et amandes sans caractère pénal, les impôts visés à l'article 2.

2. Sur requête de l'autorité compétente d'un Etat contractant, de l'autorité compétente d'un Etat contractant, l'autorité compeetente de l'autre Etat con' tractant notifié et recouvre, suivant les dispositions légakes et réglementaires applicables au recouvrement desdits impôts de ce dernier Etat, les créances fiscales visées au paragraph 1 qui sont exigibles dans le premier Etat. Ces créances ne jouissent d'aucin privilège dans l'Etat requis et celui-ci n'est pas tenu d'aplliquer des moyens d'exécution qui ne sont pas autorisés par les dispositions légales ou réglemantaires de l'Etat requérant

3. Les requêtes visées au paragraphe 2 sont appuyées d'une copie officielle des titres exécutoires accompagnée, s'il échet, d'une copie officielle des décisions passées en force de chose jugée.

4. En ce qui concerne les créances fiscales qui sont susceptibles de recours, l'autorité compétente f'un Etat contractant peut, pour la sauvegarde de ses droits, demander à l'autorité compétente de l'autre Etat contractant de prendre les mesures conservatoires prévues par la législation de celui'ci ; les dispositions des paragraphes 1 à 3 sont applicables, mutatis mutandis, à ces mesures.

5. L'article 26. paragraphe 1, alinéa 2, s'applique également à tout renseignement porté, en exécution du présent article, à la comnnaissance de l'autorité compétente de l'Etat requis.

6. Les Ministres des Finances des deux Etats contractants ou leurs délégues mandatés à cette fin communiquent directement entre aux fins prévues aux articles 25, 26 et 27.

Article 28.

Limitation des effets de la convention

1. Sans préjudice de l'application de l'article 23 paragraphe 2, f, les dispositions de la présente convention ne limitent pas les droits et avantages que la législation d'un Etat contractant accorde en matière d'impôts visés à l'article 2.

2. Ces dispositions ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques et des postes consulaires en vertu, soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particulaires.

VI. DISPOSITIONS FINALES

Article 29.

Suspension d'effet d'une convention antérieure

A partir du jour où la présente convention entrera en vigueur et aussi longtemps qu'elle le demeurera les dispositions de l'accord conclu entre la Belgique et la Grèce, par échange de lettres des 15 et 23 juin 1954, en vue de l'exonération fiscale réciproque des bénéfices réalisés par des entreprises de navigation maritime ou aérienne en trafic international, cesseront de s'appliquer.

Article 30.

Entrée en vigueur

1. La présente convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés le plus tôt possible à Bruxelles.

2. La présente convention entrera en vigueur le

quinzième jour suivant celui de l'échange des instrument de ratifications et elle s'appliquera :

a) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à dater du 1er janvier 1967;

b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables prenant fin le 31 décembre 1966 et après cette date.

Article 31.

Dénonciation

La présente convention restera indéfiniment en vigueur ; mais chacun des Etats contractants pourra, jusqu'au 30 juin inclus de toute année civile à partir de la cinquiéme année à dater de celle de sa ratification, la dénoncer, par écrit et par le voie diplomatique, à l' autre Etat contractant. En cas de dénonciation avant le 1er juillet d'une telle année, la convention s'appliquera pour la dernière fois;

a) aux impôts dus à la source sur les revenus normalement attribuées ou mis en paiement au plus tard le 31 décembre de cette année;

b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables clôturées normalement au plus tard le 30 décembre de ladite année.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires des deux Etats ont signé la présente convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Athènes le 24 mai 1968.

en double exemplaire, en langue française, en langue néerlandaise et en langue grecque, les trois textes faisant également foi.

Le texte en langue française, fera foi en cas de divergence entre les textes.

Pour le Royaume de Gréce Pour le Royaume de Belgique

Pipinelis Selys Longchamps

Protocole Final

Au moment de procéder à la signature de la convention conclue ce jour entre la Belgique et la Crèce en vue d' éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu, les Pleénipotentiaires soussignés sont convenus des dispositions suivantes, qui forment partie intégrante de cette convention.

1. Définition de l'établissement stable. ς

Ad article 5, paragraphe 2, g

Cette disposition s'applique, dans les mêmes conditions, à la base qu'une entreprise d'un Etat contractant utiliserait dans l'autre Etat pour y effectuer des études ou recherches ou y prester des services de nature technique ou scientifique, pour autant que ces études ou travaux rentrent dans le cadre de son activité normale.

2. Bénéfices des entreprises.

Ad article 7, paragraphe 1.

Lorsque le droit d'imposition des bénéfices d'une entreprise exploitée par une société—autre qu'une société par actions—résidente d'un Etat contractant est attribué à un Etat contractant en vertu de l'article 7, paragraphe 1, aucune disposition de la convention n' empêche cet Etat d'imposer lesdits bénéfices au nom des associés de cette société.

3. Entreprises de navigation maritime

Ad article 8, paragraphe 1, a.

Lorsque les navires immatriculés dans un Etat contractant, ou munis de lettres des mer par celui-ci, sont exploités par une entreprise ayant son siège de direction effective dans l'autre Etat contractant, les revenus visés à cette disposition sont imposables dans cet autre Etat.

4. Dividentes.

Ad article 10, paragraphe 2, b.

Dans l'éventualité où, par modifification à la législation grecque en vigueur à la date de la signature de la convention, les dividendes visés à l'article 10, pafagraphe 2, b, ne viendraient plus en déduction du revenu global net de la société qui est assujetti à l'impôt grec sur le revenu des personnes morales, les autorités compétent des deux Etats contractants se concerteraient pour reviser, dans un esprit de réciprocité, le taux maximal prévu audit article 10, paragraphe 2, b.

Fait à Athènes le 24 mai 1968,

en double exemplaire, en langue française, en langue néerlandaise et en langue grecque.

P. Piqinelis Selys Longamps

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ